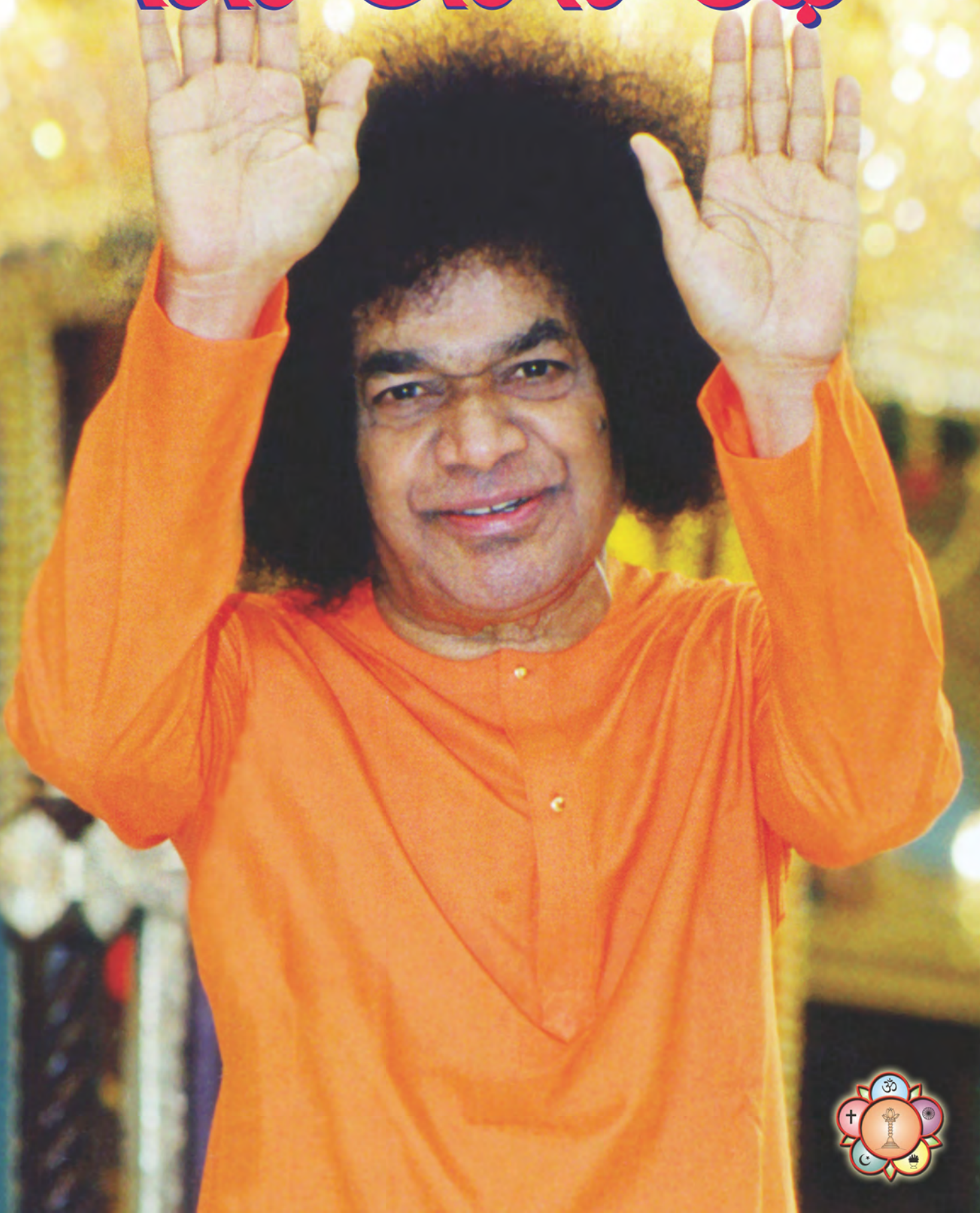
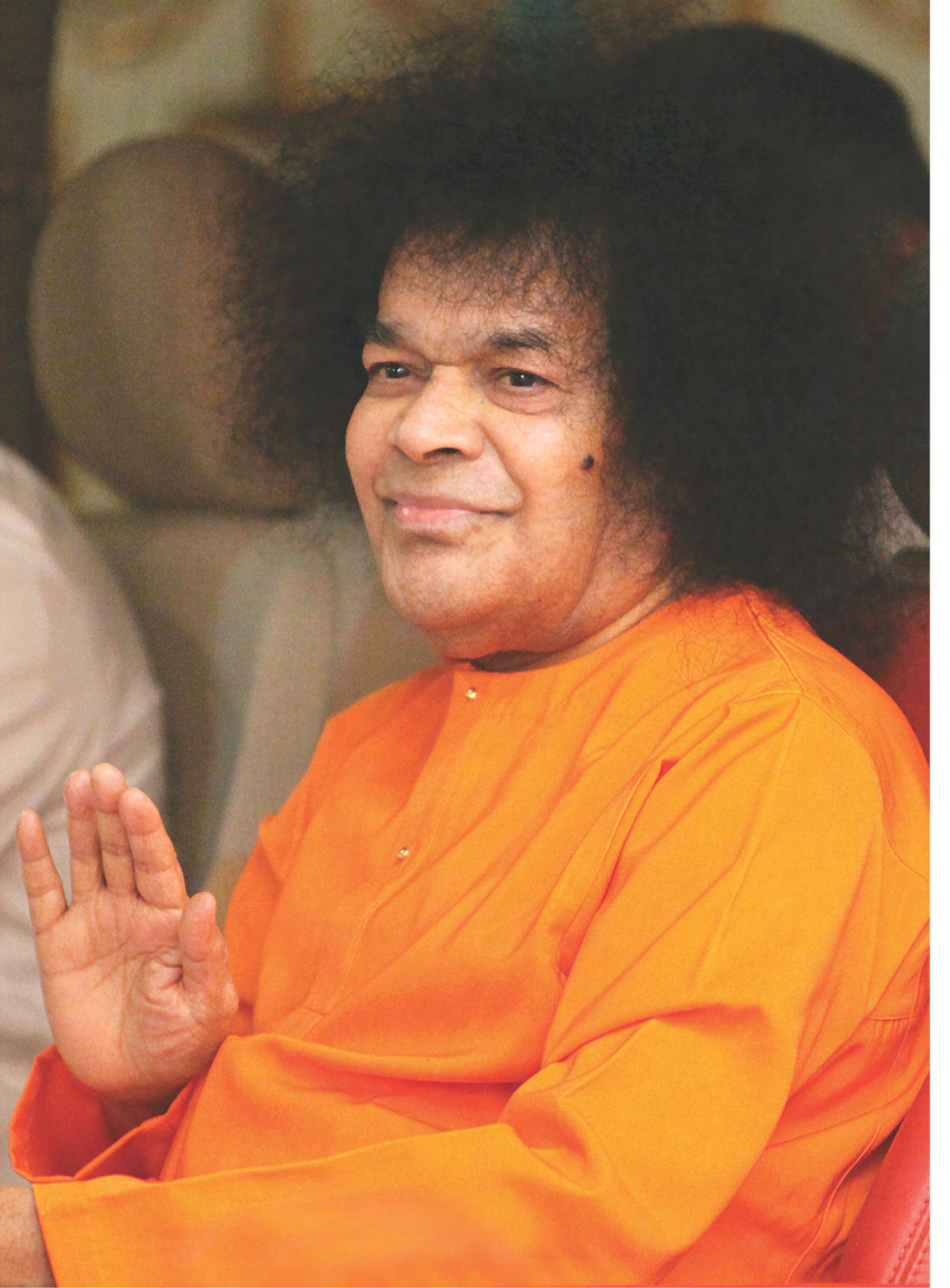

జనవరి 2015

సనాతన సారథి

“ఆ చిరునవ్వులో అందాల హరివిల్లు సన్నజాజుల వానజల్లు కురియు”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 58
సంచిక 1

జనవరి 2015

ప్రచురణ తేదీ
2014 డిసెంబరు 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
3. ఉత్తరాయణ పుణ్య కాలము	సంక్రాంతి సందేశం	9
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (15వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	12
5. నూతన సంవత్సర సందేశం	అవతారవాణి	14
6. జవితమొక తోలుబొమ్మలాట (7వ భాగం)	చీమలకొండ జయశాస్త్రి	16
7. పరిశుభ్రత - పవిత్రత	చంద్రమౌళి రమాదేవి	18
8. "పుణ్యస్య ఫలమిచ్ఛంతి..."	మాదిరాజు రామచంద్రరావు	20
9. ప్రేమ	డా॥ లావణ్య నరస్యతి	22
10. నిన్ను నీవు మార్చుకో!	వై. రంగనాథరాజు	23
11. 'ఓం శ్రీసాయి కాలాతీతాయ నమః'	డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు	25
12. జ్ఞాపకాల వందిరి (38వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	26
13. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (43వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	29
14. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	33
15. 'ఏ ఆప్ రా బావా!'	చిన్నకథ	37

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD : 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

E-mail : subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి డ్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

❖ తొలి పలుకు ❖

భగవాన్ బాబావారు ఒకానొక సందర్భంలో వాల్మీకి రామాయణమునకు, వేదవ్యాసుని అధ్యాత్మ రామాయణమునకుమధ్య ఉన్న తారతమ్యమును వివరిస్తూ, రామజననము మొదలు రావణ వధవరకు రాముని కేవలం ఆదర్శమానవునిగా నిరూపిస్తూ వచ్చాడు వాల్మీకి; రాముడు సాక్షాత్ భగవంతుడేనని స్పష్టంగా ప్రకటిస్తూ వచ్చాడు, వేదవ్యాస మహర్షి అని సెలవిచ్చారు. అయితే, తమ దివ్య లేఖనినుండి జాలువార్చిన రామకథా రసవాహినియందు శ్రీరామచంద్రుని ఒకవైపున మర్యాదా పురుషోత్తముడైన ఆదర్శ మానవునిగా చూపిస్తూనే మరోవైపున మాయా మానుషరూపధారియైన మాధవునిగా నిరూపిస్తూ, తమ రామావతార వైశిష్ట్యాన్ని అనితర సాధ్యమైనరీతిలో ఆవిష్కరించారు. “జీవప్రజ్ఞతోబాటుగ దైవప్రజ్ఞ” అంటూ అవతార తత్వాన్ని విశ్లేషిస్తూ భగవాన్ ఇచ్చిన వివరణ విశ్వామిత్రుని యాగసంరక్షణ ఘట్టంలో ప్రస్ఫుటంగా గోచరిస్తుంది.

మన కాలికి ఒక చిన్న ముల్లు గుచ్చుకుంటేనే బాధతో విలవిలలాడుతాము. అటువంటిది భీష్మ పితామహుడు తనకున్న స్వేచ్ఛామరణ వర ప్రభావంచేత తన జీవన జ్యోతిని పరంజ్యోతిలో లీనం చేయటానికి ఉత్తరాయణం కోసం నిరీక్షిస్తూ ఏకంగా 56 రోజులు శరతల్పంపై పరుండినాడట. ఉత్తరాయణం ఎందుకంత ప్రాశస్త్యాన్ని సంతరించుకుంది? బుద్ధిని దాని అధిదేవతయైన సూర్యునితో చేర్చితే పరమేశ్వరుని సన్నిధి సులభంగా దొరుకుతుంది అన్న సందేశాన్నిచ్చే దివ్యవాణి, “ఉత్తరాయణ పుణ్యకాలం”

దేహం ఆరోగ్యంగా ఉంటే మానసిక శక్తులన్నీ సవ్యంగా పనిచేస్తాయి. దేహం రోగాల బారిన పడితే మనస్సుకూడా చంచలంగా ఉంటుంది. కాబట్టి, సంసార సాగరమును దాటటానికి ఈ దేహమనే నావను భద్రంగా కాపాడుకోవాలి, అని ఉద్బోధించారు భగవాన్. అసత్యం,

అన్యాయం, ఆందోళన అనేవాని మూలాన ఈ పడవకు చిల్లులు పడతాయనికూడా హెచ్చరించారు. దీర్ఘ జీవితాన్ని, దివ్యజీవితాన్ని గడపటానికి మానసిక ఆరోగ్యాన్ని మించిన ఔషధం లేదన్న సందేశాన్నిస్తుంది, “ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీసత్యసాయి” (15వ భాగం)

క్రొత్త సంవత్సరం ప్రారంభమవుతున్నదంటే “ఈ సంవత్సరం ఎటువంటి ఫలితాలనిస్తుందో” అని కొందరు పలురకాలైన ఊహాగానాలతో ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతుంటారు. అయితే, ఫలితాల నిచ్చేవి మనం చేసిన కర్మలు, వాటికి మూలమైన సంకల్ప వికల్పాలేగాని సంవత్సరాలు కావని భగవాన్ పలుమార్లు స్పష్టం చేశారు. “ఏ విత్తులను నాటి ఇచ్చోట నుంటివో అట్టి ఫలములే నీకు అందుచుండు” అని సెలవిచ్చారు. అయితే, మంచి పనులు చేస్తున్నప్పటికీ ఒక్కొక్కసారి చెడ్డ ఫలితం ఎందుకు వస్తుందని కొందరు ప్రశ్నిస్తారు. దానికి భగవాన్ ఇచ్చిన సమాధానం, “సూతన సంవత్సర సందేశం”

ఓ భక్తుడు స్వామిదగ్గరకు వచ్చి, “స్వామీ, ఈ సంసారం నన్ను పట్టి పీడిస్తోంది” అని వాపోయాడు. “నాయనా! సంసారం నిన్ను పట్టుకుందా? నీవు సంసారాన్ని పట్టుకున్నావా? నిన్ను పట్టుకోవటానికి సంసారానికేమైనా కాళ్లు చేతులున్నాయా?! కాబట్టి, నీవే సంసారాన్ని పట్టుకున్నావు కానీ, సంసారం నిన్ను పట్టుకోలేదు” అని చెప్పి భగవాన్ అతనికి కనువిప్పు కలిగించారు. చివరికి మనవెంట వచ్చేది సంస్కారమేకాని సంసారంకాదన్న భగవాన్ సూక్తిని ప్రతిబింబిస్తుంది, “జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట” (7వ భాగం)

శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ భగవద్గీతలో ఎట్టివాడు తనకు ప్రీతిపాత్రుడో తెలియజేస్తూ, “అనపేక్ష శుచిర్దక్ష..”, అనగా బాహ్యశుద్ధి, భావశుద్ధి కలిగియుండటం భక్తుని లక్షణ మన్నారు. అయితే, కొందరు కేవలం బాహ్యశుద్ధికే ప్రాధాన్యత ఇచ్చి భావశుద్ధిగురించి అసలు ఆలోచించరు.

మరికొందరు భావశుద్ధి ఉంటే చాలనుకొని బాహ్యశుద్ధి గురించి పట్టించుకోరు. బాహ్యశుద్ధి, భావశుద్ధి రెండూ ఉన్నచోటే దివ్యత్వ పరిమళాలను ఆఘ్రాణింప వీలు కలుగుతుంది. “మీ ఇళ్ళను, మనస్సులను పవిత్రంగా ఉంచుకోండి” అని భగవాన్ తమ అవతార ప్రకటన చేసిననాడే మానవాళికి సందేశమిచ్చారు. పరమాత్ముని ప్రసన్నం గావించుకోవటానికి శ్రీకారం చుట్టాల్సింది పరిసరాల పరిశుభ్రతతోనే అన్న సందేశాన్నిచ్చే రచన, “పరిశుభ్రత - పవిత్రత”

“జానామి ధర్మం న చ మే ప్రవృత్తిః జానామి అధర్మం న చ మే నివృత్తిః” (ఏది ధర్మమో నాకు తెలుసుకాని ఆచరించలేకపోతున్నాను. ఏది అధర్మమో కూడా తెలుసు కాని చేయకుండా ఉండలేకపోతున్నాను) అని మహా భారతంలో సుయోధనుడు కృష్ణ పరమాత్మ ఎదుట తన అశక్తతను వెలిబుచ్చాడట. ఆధునిక మానవుడుకూడా ఇంచుమించు ఇదే స్థితిలో ఉన్నాడు.

పాప కర్మ నరుడు ఓపికతో చేయు
పాప ఫలము కుడువ నోపకుండు
పుణ్యకర్మ వీడు బుద్ధిపూర్వకముగ
పుణ్యఫలము విడువబోవడెపుడు

అంటూ జనుల విచిత్ర మానసిక ప్రవృత్తిని విశ్లేషించారు, భగవాన్. మానవుని ఆవరించిన ఇట్టి అజ్ఞానాంధకారాన్ని తొలగించి పుణ్యకార్యచరణవైపు నడిపించడానికి భగవాన్ ఎంచుకున్న తిరుగులేని వ్యూహం, అది విజయవంతంగా అమలు జరుగుతున్న అద్భుత వైనం కళ్ళకు కడుతుంది, “పుణ్యస్య ఫలమిచ్ఛంతి...”

ఒక తండ్రి తన కుమారుడి అల్లరి మాన్పించటానికి వానికేదైనా పని పెట్టాలనుకుంటాడు. వెంటనే తనవద్ద ఉన్న ప్రపంచ పటాన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా కత్తిరించి, ఆ ముక్కలను కుమారుడికిచ్చి, వాటిని సక్రమంగా పేర్చి మళ్ళీ ప్రపంచ పటాన్ని తయారు చేయమంటాడు. ఆ పిల్లవాడు కొద్ది నిమిషాలలో ఆ పని చేసి తండ్రికి చూపించటంతో తండ్రి ఆశ్చర్యపోయి ఎలా సాధ్యమైందని

అడుగుతాడు. ఆ ప్రపంచ పటం వెనుక మనిషి బొమ్మ ఉన్నదని, మనిషి ఆకృతిలో ముక్కలను పేర్చేసరికి ప్రపంచ పటంకూడా తయారైందని చెప్పతాడా తెలివిగల బాలుడు. వ్యక్తి పరిణామమే విశ్వపరిణామము అని చెప్పతూ భగవాన్ ఈ చిన్నకథ చెప్పారు. సమాజంలో మార్పు రావాలంటే ముందు “నిన్ను నీవు మార్చుకో” అని ఉద్దేశిస్తున్నారు.

చక్కని సూటు వేసుకుని ‘టిప్ టాప్’గా ఉన్న తన కుమారుణ్ణి చూసి ఏ తల్లైనా మురిసిపోతుంది. అసంఖ్యాక మాతల అమృత ప్రేమ మూర్తీభవించిన సాయిమాత కూడా ఇందుకు భిన్నం కాదు. అయితే, ఓ రోజున భగవాన్ సరదాకి అన్న ఓ మాట అనిల్ కుమార్ గారిని సందిగ్ధంలో పడేసింది. మనసెరిగిన స్వామి ఆరోజున ఒక సన్నివేశం కల్పించి, ఆయనను సంభాషణలో దించి, సందేహం తీర్చిన వైనం అద్భుతం, అది ఆ లీలావినోదికే సాధ్యం. సాయికృష్ణుని సాన్నిహిత్యంలో, సాహచర్యంలో ఆయన అనుభవించిన పరమానందాన్ని భక్త పాఠకులతో పంచుకుంటున్నారు ఈ మాసం “జ్ఞాపకాల పందిరి”లో.

పరుసవేది సోకిన ఇనుము అపరంజిగా మారినట్లు స్వామి కృపావీక్షణాలు ప్రసరిస్తే ‘స్ట్రీట్ డాగ్స్’లా తిరిగేవారు సైతం ‘స్ట్రీట్ లైట్స్’గా మారాల్సిందే! “నీ కంటి చూపులో ఏ చలువ ఉన్నదో ఆనందబాష్పాలు జాలువారు... నీ మందహాసాన ఏ మహిమ ఉన్నదో పాషాణ హృదయమ్ము పరవశించు” అని భగవాన్ ని కీర్తించారో మహాకవి. భగవాన్ చేసే అద్భుతాలలోకెల్లా అత్యద్భుతం వ్యక్తులలో వారు గొనివచ్చే సత్పరిణామం.

“కలతదీర్చు నొకచోట కలలోన కనిపించి
ధ్యానమందు తోచి దరికి చేర్చు
మనసులోనె ఉండి మంచికి నడిపించు
నిత్యశాంతిదాయి సత్యసాయి”

అని స్వయంగా భగవానే సెలవిచ్చినట్లుగా, ఆ మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి ఎవరిని ఎప్పుడు ఏవిధంగా తమ సన్నిధికి రప్పించుకొని అనుగ్రహిస్తారో మన ఊహకు అందదు.

(సశేషం)

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామేకోఠార్థోనో వాహినో

(గత సంచిక తరువాయి - 11వ భాగం)

విశ్వామిత్ర మహర్షి ఆజ్ఞానుసారము, రామలక్ష్మణులు సరయానదిలో ఆచమించిరి. విశ్వామిత్రుడు రాములచెంతకు వచ్చి ‘బల, అతిబల’ అను ఆ రెండు మంత్రములను ఉపదేశించెను. మాయామానుషరూపుడైన రాముడు విశ్వామిత్రుడు చెప్పినటులనే పలికి, తల ఊపుచూ, శిష్యత్వము అందుకొన్నటుల ప్రదర్శించెను. ఇంతలో చీకటి పడుటచేత రామలక్ష్మణులకు దగ్గరదగ్గరగా లేతగడ్డిపై పరుండుటకు ఏర్పాటుచేసి, వారలకు దగ్గరలోనే మెత్తని గడ్డిపై విశ్వామిత్రుడు కూర్చొని అనేక రకములగు కథలు తెలుపుతూ వచ్చెను. దారిన నడిచి అలసి వచ్చినారా అన్నట్లు రామలక్ష్మణులు కొంత నిద్రలో మునిగినటుల కనిపించుటచే విశ్వామిత్రుడు కథలు చాలించి, తనముందు కార్యక్రమములనుగూర్చి యోచించుచుండెను.

ఇంతలో తెల్లవారజొచ్చెను. పక్షుల మేలుకొలుపులా అన్నట్లు అనేక రంగులతో

చేరిన పక్షులు రామలక్ష్మణులు నిదురించు ఆ పచ్చికపై అటూ ఇటూ ఎగురుతూ శ్రావ్యమైన కంఠములతో శబ్దము చేయుచుండెను. అవి గంధర్వుల గానముగా నుండెను. కానీ రామలక్ష్మణులు నిద్రనుండి మేల్కొనలేదు. గాఢనిద్రలో నుండినటుల విశ్వామిత్రుడు గమనించి, రాముల చెంతకు వెళ్లి, “రామా! తొలినందె అయినది, మేల్కొమ్ము” అని పలికిన పలుకులు రామకర్ణరంధ్రముల చేరి, రాములు దిగ్గున లేచెను. వెంటనే తమ్ముడైన లక్ష్మణుని లేపి ఇరువురూ విశ్వామిత్రునకు నమస్కరించి, సరయానదిలో స్నానముచేసి ఆచమించి, అర్ఘ్యమునిచ్చి, గాయత్రీ జపముచేసి, ప్రయాణమునకు సిద్ధమై, ఋషి చెంత చేతులుకట్టి నిలిచిరి.

అంత విశ్వామిత్రుడు, “నాయనలారా! ఇక మన ఆశ్రమమునకు ప్రయాణము సాగించవచ్చును కదా?” అని పలుకగానే రాముడు “తమ ఆజ్ఞకై వేచియున్నామ” ని పలికెను. అంత విశ్వామిత్రుడు ముందూ, రామలక్ష్మణులు వెనుకా నడచుచుండిరి. ఇంతలో సరయానది గంగానదిలో సంగమించే స్థలమునకు చేరిరి. గంగానదిని ఆనందముతో తిలకించి, నమస్కరించి, అన్నదమ్ము లిరువురూ అటూ ఇటూ దృష్టిని మరల్చిరి. ఇంతలో ఆ ప్రాంతమున నొక దివ్యమైన ఆశ్రమము కనిపించెను. అది అతి ప్రాచీనమైన ఆశ్రమముగా కనిపించెను.

ఇంతలో లక్ష్మణుడు, “స్వామీ, ఈ పుణ్యాశ్రమమెవ్వరిది? ఇందు నివసించు మహనీయుల పేరేమి?” అని అడుగగా, మహర్షి మందహాసము చేయుచూ, “నాయనా! వినుము.

పరమ శివుడు పార్వతిని పెండ్లి
ఆడక పూర్వము ప్రమథ
గణాలతో ఇక్కడికి వచ్చెను. దృఢ
నియమములతో ఇక్కడి
లోకకార్యములు పరిపాలన
చేయుచుండగా మన్మథుడు
ఇక్కడికి వచ్చి అతని నీమమునకు
అంతరాయములు కలిగించగా
శివుడు తన త్రినేత్రమును తెరచి
చూడ, మన్మథుని శరీరము
భస్మస్వరూపమున దగ్ధమాయెను.
ఈవిధముగా మన్మథుని

సర్వాంగములు భస్మమైపోయినందున అప్పటినుండి
వాడు “అనంగుడు” అయినాడు. అందుచేత, అనగా
మన్మథుడు తన అంగాలనన్నింటినీ కోల్పోవుటచే ఈ
ప్రాంతమునకు ‘అంగదేశము’ని పేరు వచ్చినది. ఇది
శ్రీమంతమయిన దేశము. ఈ ఆశ్రమ పదము శివునిదే.
అతని శిష్యులు తరతరములనుండి ఇక్కడనే తపస్సు
చేయుచూ దైవములో లీనమగుచున్నారు. పరమ
ధార్మికులు మాత్రమే ఇందు నివసించ వీలగును.
అన్యుల కసాధ్యము. మీరు ఇష్టపడిన ఈ రాత్రి ఇక్కడ
శయనించి రేపు తెల్లవారగనే గంగా స్నానముచేసి మన
ప్రయాణము సాగించవచ్చును” అని విశ్వామిత్రుడు
తెలుపగనే రామలక్ష్మణులు పట్టలేని ఆనందముతో
అంగీకరించిరి. గంగానదీ తీరమునకు వెళ్లి స్నాన
మాచరించిరి. ఇంతలో రామలక్ష్మణులతో
విశ్వామిత్రులవారు సమీపమున నున్నారని తెలిసికొని
ఆశ్రమవాసులు పరుగిడివచ్చి విశ్వామిత్రునకు,
రామలక్ష్మణులకు స్వాగతము చెప్పి ఆశ్రమమునకు
కొనిపోయిరి.

ఆనాటిరాత్రి పరమ శివ ఆశ్రమమున కందమూల
ఫలాదులారగించి ఆశ్రమవాసుల నిత్యానుష్ఠానములు
తీలకించి, ఆ స్థానాశ్రమమున విశ్వామిత్రులవారు

తెలుపునట్టి పవిత్ర దివ్యకథలను
వినుచూ, ఆనందము
ననుభవించుచూ కాలమును
అవలీలగా గడిపిరి. తెల్లవారగనే
స్నానసంధ్యాదులు ముగించుకొని,
ఆశ్రమవాసుల సెలవు తీసుకొని
విశ్వామిత్రుని వెంట రామ
లక్ష్మణులు బయలుదేరిరి. గంగా
నదిని దాటవలసివచ్చినందున
స్థానాశ్రమవాసులు వారికోసమై
అమర్చిన నావను తీరమునకు
తెచ్చి విశ్వామిత్రులవారిని రామ

లక్ష్మణులను ఆవలి ఒడ్డునకు చేర్చి, విశ్వామిత్రుని వద్ద
సెలవు తీసుకొని వెనుకకు తిరిగిరి. ఇందులకు
విశ్వామిత్రుడు సంతసించి వారి భక్తిప్రపత్తులను
కొనియాడి ఆశీర్వదించి పంపెను.

ఇంతలో ఒక పెద్ద ప్రళయ శబ్దము
వినిపించుచుండెను. జలము పెద్ద పెద్ద నురుగు
తెప్పలతో నిమిష నిమిషమునకు పొంగుతూ ఉండెను.
దీనిని రాముడు చూచి, “స్వామీ! ఈ శబ్దమేమిటి? ఈ
ప్రవాహము ఇప్పటికిప్పుడే ఇంత పొంగులతో
ప్రతిధ్వనించుటేమిటి? తెలుపుమ”ని కోరగా,
విశ్వామిత్రుడు, “రామా! అతి ప్రశాంతముగా
ప్రవహించు గంగానదియందు అతి ఉరవడిగా
ప్రవహించు సరయూనది పడుటచేత ఈ ప్రళయ
శబ్దము ఏర్పడినది. అంతేకానీ మరేమీ కాద”ని
ప్రశాంతముగా తెలుపుచూ, “రామా! పూర్వము బ్రహ్మ
మనసా సంకల్పించుటచేత కైలాస పర్వతమున ఒక
సరస్సు ఏర్పడెను. మనసా ఏర్పడిన సరస్సుగుటచేత
దానికి మానస సరోవరమని దేవతలు నామకరణము
చేసిరి. ఆ సరస్సు నుండి పొంగి పొరలిన ప్రవాహమే
సరయూనది. ఆ సరయూనదే అయోధ్యను ఆవరించి
ప్రవహించి ఇక్కడికి వచ్చి గంగలో పడుచున్నది. ఇది

బ్రహ్మదేవుని మానస సరోవరమునుండి ఉద్భవించుట చేత, ఈ సరయూనది పుణ్యనదిగా సార్థక్య మొందినది” అని నదీ విశిష్టతను వర్ణించుచూ దక్షిణ తీరము చేరి ఆగకుండా దట్టమయిన అరణ్యమున ప్రవేశించిరి. అది మహాభయంకరముగా నుండెను. దానిని చూచి రాముడు, “స్వామీ! ఈ అరణ్యమున మనుష్యులు ఏనాడునూ సంచారము చేసిన చిన్నెలు కనిపించుట లేద”నెను. ఇంతలో పులులు, సింహములు ఇంకనూ అనేక చిల్లర మృగముల అరుపులు భూమి బ్రద్దలగునట్లు వినిపించెను. కొన్ని మృగములు ఒకదానితో నొకటి పోట్లాడుచూ రౌద్రముతో పరుగిడు దృశ్యములు గాంచిరి. ఆ అరణ్యమంతయూ ఎటు చూచినా ఇనుమద్ది, ఏరుమద్ది, మారేడు, తుమ్మ, రేగుపొదలూ మొదలయినవి క్రిక్కిరిసి యుండెను. దారిలేదు, నూతన దారిని వారికి వారే కల్పించుకొన వలసివచ్చెను. ఇంతలో లక్ష్మణుడు “స్వామీ, ఈ భీకరారణ్య మెవరిది? దీని పేరేమి?” అని ప్రశ్నించెను. విశ్వామిత్రుడు, “లక్ష్మణా, పూర్వము ధనధాన్య సమృద్ధము అయిన మలద, కరూశలు అను రెండు దేశములు ఇక్కడ ఉండెడివి. అవి సాక్షాత్ దేవతల దేశములవలె వర్ధిల్లినవి. అసలు దేవతలే ఆ రెండు దేశములు నిర్మించిరనవచ్చును. పూర్వము దేవేంద్రుడు వృత్రాసురుణ్ణి సంహారము చేసినపుడు అతనికి అశుచి అయినది. అంతేకాదు. ఆయన ఘోరమయిన ఆకలితో బాధపడసాగెను. అప్పుడు అతనిని దేవతలు, మహర్షులు ఇక్కడికి కొనివచ్చి, గంగలో స్నానము చేయించి కడవలు కడవలు, గంగాజలమును మంత్ర పూతము చేసి అతని తలపై కుమ్మరించిరి. అంతటితో ఆయనకు పట్టిన బ్రహ్మహత్యా పాపము పోయినది. అశుచి, ఆకలి మాయమయినవని బ్రహ్మదేవుడు సంతోషించెను. ఈ ప్రదేశమున దోషమలము పోయినది కనుక మలదమనియూ, కారూశము పోయినది కనుక కరూశమనియూ, రెండు దేశములుగా ప్రసిద్ధికెక్కెను. అట్టి జ్ఞాపకార్థమై

దేవతలు ఈ రెండు పేర్లతో రెండూ ధనధాన్య సదుపాయములతో వర్ధిల్లునట్లు సంకల్పించిరి.

ఇంతలో ఈ దేశముల మధ్య తాటకి అను రాక్షసి విజృంభించి సర్వమును ధ్వంసము చేయదొడగెను. అది యక్షిణి, కామరూపిణి. అది పుట్టుటతోడనే వేయి యేనుగుల బలముతో పుట్టినదని వదంతి. ఆమె తిరిగి మారీచుడను కొడుకును కన్నది. వాడు ఇంద్రుడంతటి పరాక్రమవంతుడు. తల్లి కొమరులిరువురునూ చేరి, ప్రజలను నానావిధముల బాధపెట్టదొడగిరి. ఆ దుష్టచారిణి అయిన తాటకి గల అరణ్యమే దీనికి ఒకటిన్నర యోజనాల దూరములో ఉన్నది.

ఈ పచ్చని రాజ్యములైన మలద, కరూశ రాజ్యములను నాశనము చేసినదే ఆ తాటకి. పంటలు పండుచున్న భూములు, పండించు ప్రజలు క్షీణించి పోవుటచే మహారణ్యములుగా మారిపోయినవి. ఈ తాటకి మారీచుల భయముచే ఈ ప్రదేశము నిర్జనారణ్యముగా మారిపోయినది. అంతేకాక అది ఎవ్వరికీ చిక్కక, తప్పించుకొని పోవుచున్నది. దానిని నొక్కిపెట్టువాడొక్కడైనను నేటివరకూ సిద్ధపడలేదు. ఇట్టి భయంకర శక్తిసామర్థ్యములుకల తాటకిని హతమార్చువాడు నీవొక్కడవు తప్ప అన్యులు నాకెవ్వరునూ ఊహకైనను తట్టుటలేదు. ఈ దుర్మార్గపు మాతాకుమారులే నా యాగాది సత్కర్మలను అపవిత్రం చేయుచున్నారు” అని ఆ రాక్షసులను, వారి పరాక్రమ శక్తిని గురించియూ పలుకుచూ దారి నడచుచుండిరి.

విశ్వామిత్రుడు పలికిన పలుకులు రాముని హృదయమును కదిలించెను. కలిగిన భావమును కడుపున దాచుకొనలేకపోయెను. వెంటనే రాముడు వినయ విధేయతలతో, “మునిపుంగవా! యక్షులు అల్పవీర్యులని వింటిని. అందులో తాటకి ఆడది! అబల! ఆమెకంతటి బలమెట్లు వచ్చినది? ఇంతటి దేవతలే నీమించిన దేశములను ఎట్లు నిర్మూలము చేసినది? ఇది చాలా ఆశ్చర్యముగ నున్నది. నమ్ముటకూ వీలుకానిదిగా ఉన్నది” అని పలికెను.

అంత విశ్వామిత్రుడు, “రామా! నా మాటలు పరమ సత్యములు, వివరింతును, వినుము. పూర్వము సుకేతుడును యక్షుడొకడుండెడివాడు. వాడు ఎంతటి పరాక్రమవంతుడో అంత సదాచార సంపన్నుడు. కానీ, సంతానము లేకపోవుటచే అతను ఘోరమగు తపస్సు చేసెను. అంత బ్రహ్మ వాని తపస్సునకు మెచ్చి, ప్రత్యక్షమై, “మహాబలముతోకూడి శక్తి సామర్థ్యములలో ఇతరులు దీటురానిదైన ఒక పుత్రిక కలుగును” అని వరము ననుగ్రహించి పోయెను. పుత్రసంతానమునకు వరమియ్యలేదు. అంతట సుకేతుడు గృహమునకు చని కాలము గడుపుచుండ, అతనికి పుత్రిక పుట్టెను. ఆమెయే ‘తాటకి’. ఆ బిడ్డ పెరిగి పెద్దదయి అబల అయినప్పటికిని తన శక్తిసామర్థ్యములు కోల్పోక బ్రహ్మనుగ్రహముచే అనేక యేనుగుల బలముతో కన్నుమిన్ను కానక సంచరించుచున్నది. ఆమె మహా రూపవతి. అందుచేత తండ్రి సరియైనవాడు చిక్కిన తాటకికి వివాహము చేయవలెనని అనేకవిధముల వెతకి, కడకు సుందుడు అను అతనికిచ్చి వివాహము చేసెను. మూడవ సంవత్సరమున ఆమెకొక కుమారుడు కలిగెను. వాడే మారీచుడు. తల్లీ, కొమరులు ఇరువురూ యెవరూ యెదిరించలేనంతటి వారలుగా తయారయిరి. ఇంతలో కొన్ని పాప కార్యములు చేయుచూ మహర్షులకు అనేక బాధలు కలిగించుచుండుటచేత, తాటకి పతియయిన సుందుడు అగస్త్య మహర్షి శాపమునకు గురి యాయెను. అతను మరణించగనే తన పతిని చంపెనను కోపముతో తాటకి తన కుమారుని వెంటబెట్టుకొని, అగస్త్యుని మీదికి చంపుటకై వెళ్లినది. పెద్ద పెద్ద అరుపులతో వికార ఆకారమును పూని అగస్త్యుని మింగుటకై పరుగెత్తెను. ఇంతలో వీరి క్రూరత్వమును గమనించి, అగస్త్యుడు మొదట మారీచుని “నీవు రాక్షసుడ వగుదువుగాక” అని శపించెను.

అంతటితో తాటకి మరింత క్రోధముతో కనుల నుండి రక్తము గ్రక్కునట్లు పెద్దపెద్ద కేకలతో

అగస్త్యునిపై పడబోయెను. అలస్యము పనికిరాదని గమనించి అగస్త్యుడు ఆ తాటకినికూడను, “నీ సౌందర్యమును కోల్పోయి వికారమైన ఆకారముతో నరమాంస భక్షణ చేయుచూ మహారాక్షసిగా తిరుగాడుదువు గాక” అని శపించెను. ఈ శాపముల కేమాత్రము గొంకక, జంకక అనేక విధముల అగస్త్యుని చంప ప్రయత్నించి, విఫలతగాంచి, అతనినేమీ చేయలేకపోయి కోపమును చల్లార్చుకొనుటకై అతను సంచరించుచున్న ఈ మలద, కరూశ దేశములను హతమొనరించెను. ఈరీతిగా అగస్త్యునిపై గల కోపమును తల్లీ కుమారులు తీర్చుకొనుచున్నారు” అని పూర్వ వృత్తాంతమును విశ్వామిత్రులవారు రామునకు తెలుపగనే, రాముడు అందుకొని, “స్వామీ! సరి, బ్రహ్మనుగ్రహముతో పుట్టుటచే తపశ్శక్తిని పొందుటచే, మహర్షుల శాపముచే ఘోరమయిన రాక్షసాకారము కలుగుటచే, మహాబలముతో, పరాక్రమములతో స్వేచ్ఛా విహారము జరుపుచుండవచ్చును. ఎంత బలశక్తులుండిననూ తాను అబలయే కదా! స్త్రీ హత్యా పాపము ఘోరమైనది కదా! అందువలననే అగస్త్యుడు కూడనూ ఆమెను చంపక ఇట్టి వికార రూపపు కమ్మని శాపమొసగెను. లేకున్న పతిని శపించిన మహర్షి సతిని శపించలేకపోయెనా? స్త్రీ హత్యకు పూనుకొనుట పురుష సింహములకు తగిన సార్థకము కానేరదని వినియుంటిని. ఇందుకేమి చేయమందురో? ఆజ్ఞ యొసగుడు” అని తనలోని సందియములను విశ్వామిత్రుని ముందు పెట్టగా, విశ్వామిత్రుడు సంతసించి, “రామా! స్త్రీ హత్య మహాపాతకమని నాకు మాత్రము తెలియకపోలేదు. అయితే గో, బ్రాహ్మణ, సాధు సంరక్షణ అత్యంత ప్రధానములు. ధర్మము పైమూడింటిలో ఇమిడియున్నది. ధర్మరక్షణకై అధర్మమును నిర్మూలము చేయుటలో ఎట్టి దోషమును రాదు. “ధర్మో రక్షతి రక్షితః” అన్న ఆర్యోక్తి నీవేరుగవా? ఇది స్వార్థమునకు సలుపు హింస కానేరదు. లోక రక్షణకై చేయుటలో ఎట్టి దోషమూ అంటదనియే

నానుడి. అంతియేకాక, సృష్టి స్థితి లయములు దైవ సంకల్పములు. అవి మానవమాత్రుల కల్పితములు కానేరవు. నీవు దైవాంశసంభూతుడవు. నీకట్టి అధికారము కలదు. అగ్నికెట్టి మాలిన్యమూ అంటనటుల, దైవమునకు ఎట్టి పాపమూ అంటదు. రక్షించుటకెంత అధికారమో, సృష్టించుట కెట్టి సంకల్పమో శిక్షించుటకూ అట్టి సంకల్ప అధికారము లుండును. పాపమునకు తగిన శిక్ష ఏనాటికైననూ తప్పునది కాదు. ఇంకనూ అనేక పాపములు చేసి పూర్తిగ హీనమగుటకంటే, ఈనాడు నీ హస్తములతో మరణించుట ఆ తాటకి పుణ్యమే అని చెప్పవచ్చును. నీవు దానికిని, దేశమునకునూ ఉపకారము చేసిన వాడవే అగుదువుకానీ, అపకారముకానీ, పాపముకానీ చేసినవాడవు కానేరవు. ఈనాడు నీవు దయతలచి వదలినచో, లోకమునకు తీరని లోటు ధర్మమునకు హాని కలుగుటయేకాక, ఆ తాటకి పాపమును కూడనూ అధికము గావించినవాడవగుదువు. వేయేటికి? దివ్యదృష్టితో నేనెరిగితిని. నీవు రాక్షస సంహారమునకే అవతరించితివి. ఇది నీ పని. నేడు చేయునదికానీ మున్ముందు చేయునవిగానీ, ధర్మరక్షణ, రాక్షసమర్దన ఈ రెండూ నీ జన్మకు కారణములు. ఈ సత్యమును నే తెలిసికొనియే నీ చెంతకు పరుగిడి వచ్చితిని. లేకున్న నిన్ను ఆశ్రయించవలసిన పని నాకేమున్నది? మహా ఋషులు, సాధు పుంగవులు లోకక్షేమ నిమిత్తమై రాజుల నాశ్రయించుచుండురే కానీ వారి స్వార్థమునకు కాదు. సర్వసంగపరిత్యాగులై కాయములను కంద మూలాదులతో కొంతకాలము నింపి కడకు అట్టి ఆహారమునుకూడనూ విసర్జించి, కాయముల నలక్ష్యపరచి కాంతిలో లీనము కానున్నవారలు పరుల రక్షణెందులకు ఆశింతురు! ఏమి జరిగిన వారికేమి నష్టము! అయితే జ్ఞానులు, తమకు తాము తరించుటే కాక తాము తెలిసికొన్న సత్యమును, లోకులకు తెలిపి, ఆచరించి అనుసరింపజేసి లోకమున జీవులను

తరింపజేయ సంకల్పింతురు. లోకముతో మాకేమి పనియని జ్ఞానులు తమ మార్గమునే తాము చూచుకొన్న జీవులు భ్రష్టులై ధర్మమును సరింపజేతురు.

ఇట్టి పవిత్ర లక్ష్యమును వక్షమున నిడుకొనియే మహాఋషులు లోకులతో సంబంధమును కలిగియుండురే కానీ, వారికెట్టి స్వార్థమునూ ఉండదు. వారు జలములోని తామరల వంటివారు. లోకులతో వారు కలసిమెలసి యున్ననూ లోకవాసనలను వారలలో చేర్చరు. లోకోద్ధారము మాత్రమే చూతురు. ధర్మరక్షణ మాత్రమే చేతురు. దైవమును మాత్రమే ఆశ్రయింతురు” అని ఉన్న సత్యమును రామునికి విన్నవించగనే రాముడు ఏమియూ తెలియనివానివలె, “స్వామీ! మహా ఋషుల అంతర్భావములు మహా పవిత్రమైన అర్థములతో కూడియుండుట లోకులు గమనింపరు కదా! వారు తెలిసికొను నిమిత్తమై తమరిని నేనీ ప్రశ్న వేసితినేకానీ, వేరు భావము కాదు. ఏవెటులైననేమి? నా తండ్రి ఆజ్ఞ సనుసరించి నేను నడుతును. విశ్వామిత్రులవారు చెప్పినటుల నడచుకొమ్మని నా తండ్రియగు దశరథుడు తెలిపెను. కనుక పితృవాక్య పరిపాలనమే నా వ్రతము. తాము మహాఋషులు. మహా తపస్సంపన్నులు. అట్టి మీరే తాటకి వధ న్యాయమని తెలుపుటచే నా తప్పేమియునూ లేదు. అంతియేకాక గో బ్రాహ్మణ హితముకోసము, ప్రజాక్షేమముకోసము, ధర్మరక్షణ కోసము, తామాజ్ఞాపించిన ఏ కార్యమైననూ చేయుటకు నేను సంసిద్ధుడను” అని, వింటిని పిడికిటితో పట్టి దశదిశలు మారుమ్రోగునట్లు టంకారము చేసెను.

ఆ శబ్దమునకు అరణ్యమంతయూ దద్దరిల్లగా అందులోని మృగములు బెదరి చెల్లాచెదురుగా పరుగిడజొచ్చెను. తాటకి దిగ్రుమచెంది రోషపూరితయై ఆ మహాధ్వని వినిపించు దిశకు పరుగులు తీసినది.

(సశేషం)

అవతారవాణి:

ఉత్తరాయణ పుణ్య కాలము

ప్రతి గృహమునందూ, ముఖ్యముగా సేద్యం చేసేవారి గృహమునందు ధాన్య సంపద నిండి, ప్రశాంతముగా విశ్రాంతిగా ప్రజలు గడిపే దినము సంక్రాంతి. సకలైశ్వర్య సంపన్నుడైన ఈశ్వరుని కృతజ్ఞతతో అందరూ స్మరించే దినము సంక్రాంతి. ధర్మము, జ్ఞానము, ప్రేమ, మోక్షప్రాప్తి ఇవన్నీ మానవులకు ఐశ్వర్యములే. లౌకికముగా, ఆర్థికముగా మాత్రమేకాక, ధార్మికంగా, నైతికంగా, ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిచెందిన అదికూడా సంపదయే. అట్టి ఐశ్వర్యమునూ, సంపదనూ మనకు ప్రసాదించవలెనని పరమేశ్వరుని ప్రార్థించే దినము సంక్రాంతి.

ఉత్తరాయణము అనే సంవత్సరార్థము దైవ ప్రార్థనకు ప్రత్యేకముగా ఏర్పడినది. దక్షిణాయనము పితృ సంబంధమైనది. ఉత్తరాయణము అధ్యాత్మిక సాధనలకు, స్వాధ్యాయమునకు, తీర్థయాత్రలకు, వేద విహితమైన సంస్కారములకు అనుకూలమైన కాలము. అట్టి ఉత్తరాయణముయొక్క ప్రారంభ దినము సంక్రాంతి. సూర్యుడు ఈ దినము ఉత్తరాభిముఖముగా తన ప్రయాణమును ప్రారంభించును. లోకుల జనన మరణములకు సూర్యుడే కారణ పురుషుడు; వారి శక్తి సామర్థ్యములకుకూడ సూర్యుడే ప్రేరకుడు, ప్రచోదకుడు. లోకోద్ధరణ నిమిత్తమై సూర్యుడుకూడ విశ్రాంతిలేక పనిచేయుచున్నాడు. జగత్తులోని జీవుల ఆనందమునకు సూర్యుడే కారణకర్త. సూర్యుడు ఉత్తరాభిముఖంగా, అనగా ఈశ్వరుని నివాస స్థానమైన హిమాలయమువైపు పయనించునప్పుడు, జీవరాసులంతా ఈశ్వర సాక్షాత్కారముకొరకు ఆవేదనతో

ప్రార్థించుట సహజమే. దానివలనకూడ ఈ దినము పవిత్రమైనదిగా మారినది.

ఇంద్రియములకధిపతి ఇంద్రుడు. వాటిని స్వేచ్ఛగా వర్తించుటకు సమ్మతించి ప్రోత్సహించటం రాక్షసుల కలవాటు. అది అసురుల స్వభావం. మనస్సును ఇంద్రియములవెంట పరుగెత్తనీయక బుద్ధిచే సంయమించుట అత్యవసరం. బుద్ధియొక్క అధిదేవత

సూర్యుడు. అట్టి సూర్యుడు పరమేశ్వరుని సన్నిధి వెళ్ళునపుడు మానవులు ఏ కొంత సాధన చేసినా అది చాలా ఫలితము నందించును. బెంగుళూరు సిటీ నుంచి మీరు బృందావనము రావాలంటే నడచి రావచ్చు, సరే, అయితే కాలము ఎక్కువ కావలెను; కొంతమంది సకాలానికి చేరలేకపోతారు; ఇంకా కొంత మందికి సాధ్యమే కాకపోవచ్చు. అయితే, సిటీలో ఒక కారు దొరికి దానిలో కూర్చొనిన అనుకూలముగా, అనాయాసంగా సకాలమునకు బృందావనం చేరవచ్చు. అట్లనే, బుద్ధిని దాని అధిదేవత అయిన సూర్యునితో చేర్చితే పరమేశ్వరుని సన్నిధి సులభముగా దొరకును.

సంక్రాంతి పండుగకు భారతీయులు మరొక విశిష్టతను, అంతరార్థమునుకూడ చాటుతూ వచ్చారు. గోపికలు పరమాత్ముని నాథునిగా వరించుటకు కాత్యాయనీ వ్రతము నాచరించిన దినము మకర సంక్రాంతి. శరీర ధారణవలన కలిగిన దౌర్భాగ్యమును దూరము చేసుకొని, పరమాత్మునితో ఏకత్వము అనుభవించుటకు పూనుకొన్న పర్వదినము. ఇంద్రియములకు అధిపతి మనస్సు; మనస్సుకు అధిపతి బుద్ధి; బుద్ధికి కూడ స్వతంత్రత లేదు; దాని కధిపతి ఆత్మ. ఆత్మకు అధిపతి ఏదీలేదు; సర్వాధిపతి అయిన ఆత్మయొక్క స్థాయిలో తమను తాము లీనము చేసుకొనుటయే గోపికలు కాత్యాయనీ వ్రతము ఆచరించుటలో గల ఉద్దేశ్యము, ఫలితము.

భీష్ముడు ఉత్తరాయణమునకై అంబుల శయ్యపై 56 దినములు వేచియుండి పరమాత్మునిలో లీనమైనాడు. దేహబ్రాంతికి లోబడినవారికి ఇది అసాధ్యము; అయితే భీష్ముడు స్థితప్రజ్ఞుడు; తన సంకల్పమును ఏనాడూ మార్చడు. ఉత్తరాయణ పుణ్యకాలమందు మరణించిన వానికి పునర్జన్మ ఉండదని తెలుసుకొని, శాంతముగా అందరికీ సదుపదేశములనందించుచూ, సంక్రాంతి కోసం భగవచ్చింతనతో ధైర్య స్థైర్యములతో వేచినాడు.

తన జీవనజ్యోతిని పరంజ్యోతిలో లయం చేసుకొన్నాడు. ఆస్తికులంతా అన్ని శుభకార్యములకూ ఉత్తరాయణము కొరకై వేచియుందురు. పవిత్రమైన, పరిశుద్ధమైన హిమాచలమునకు సూర్యుడు సమస్త జీవరాసులతో పయనించు శుభమాసములే అన్నిటికన్న శ్రేష్ఠమైనవి. హిమాచలము అంటే చల్లగా ప్రశాంతంగా నిశ్చలంగా తీర్చిదిద్దిన హృదయమే. అట్టి హృదయ స్థానమందే తన నివాసము నేర్పరచుకొంటాడు ఈశ్వరుడు. అంతర్బుద్ధి అభివృద్ధి చేసుకొనుటకుకూడా ఈ పర్వదినము ఎంతో సహాయకారి.

నిర్మల నిశ్చల నిస్వార్థమగు హృదయ స్థానమును ఏరీతిగా తయారు చేసుకొనేది? దీనికి ఇంద్రియ నిగ్రహము ప్రధానమైన సాధన. ఇంద్రియాలతో కట్టబడినంతకాలము స్వస్థానమును చేరుటకు వీలేదు. గంగానది ఒడ్డునందున్న ఒక పల్లెవాళ్ళు సమీపంలోని పట్టణమునకు వెళ్ళి ఏదోరీతిగా కూలీ పని చేసి డబ్బు సంపాదించుకొని చీకటిపడిన తరువాత తమ పడవలో నదిని దాటుకొని తమ ఇళ్ళు చేరుకునేవారు. ఉదయం నది దాటిన తరువాత పడవను ఒక చెట్టుకు త్రాడువేసి కట్టి భద్రముచేసి, తమకు పని దొరికే పట్టణమును చేరేవారు. ఒకనాడు అధికంగా ధనము దొరకటంచేత 'ఈనాడు బాగా తాగుదాము' అని కల్లంగడికి వెళ్ళారు. మధ్యరాత్రి సమయానికి వారందరూ పడవ దగ్గరకు వచ్చారు. తాగిన మైకంలో నిలువలేక, నడవలేక ఎట్లో వచ్చి పడవలో పడ్డారు. తెల్లు వేయటం ప్రారంభించారు. కానీ సూర్యోదయము కాగానే చూస్తే పడవ ఉన్నచోటే ఉందిగాని, అవతల ఒడ్డు చేరలేదు. ఎందుకంటే, పడవను చెట్టుకు కట్టివేసిన త్రాడును ఎవరూ విప్పలేదు! మానవుల జీవిత కథ కూడ ఇదే! స్వస్థానమును చేరి సుఖశాంతులను పొందాలంటే ఇంద్రియములనే చెట్టుకు వేసిన అహంకార మమకారములనే త్రాళ్ళు విప్పాలి.

ఈనాటినుంచి మీరు హృదయమును విశాలము గావించుకొను ప్రయత్నములను తీవ్రము గావించాలి. లోకములో మూడు రకములైన ప్రేమలున్నవి. మొదటిది స్వార్థప్రేమ - పరుల సుఖమును యోచించక, వారి దుఃఖమును గమనించక స్వార్థమునే అనుసరించుట. రెండవది అన్యోన్య ప్రేమ - తన అనుకూలములను సాధించుటకొరకు తన్ను ప్రేమించువారిని మాత్రం ప్రేమించుట, తనవారిని మాత్రం ప్రేమతో పలుకరించుట, శుశ్రూషించుట. ఇక మూడవది సమర్థ ప్రేమ - సర్వులనూ ఈశ్వర స్వరూపముగా భావించి ఆదరించి ఏకత్వమును అనుభవించి ఆనందించుట. స్వార్థప్రేమ - రూములో వేసుకొన్న బల్బువంటిది. దాని వెలుతురు ఆ రూములోనివారికే తప్ప మరొకరికి దానివలన ప్రయోజనముండదు. అన్యోన్య ప్రేమ వెన్నెలవంటిది; సర్వత్ర ఉండునుకానీ, అంత ప్రకాశవంతముగా

ఉండదు. ఏదీ స్పష్టంగా కనిపించదు. సమర్థ ప్రేమ అటువంటిదికాదు. లోపల, వెలుపల, ఐహికము, అముష్మికము అన్నిటియందు స్పష్టముగా ప్రకాశించును. స్వార్థరహితమైన ప్రేమను అభివృద్ధి చేసుకోవటమువలన సర్వభూతాంతరాత్మయైన సర్వేశ్వరుని చేరుటకు మార్గమేర్పడును. అదే ఉత్తమ మార్గము, ఉత్తర మార్గము. జీవిత నాయకుని సమక్షమును చేరుటకు అదే ఉన్నత మార్గము. ఇట్టి ఉన్నత తలంపులను పెంపొందించుటకు సంక్రాంతి మార్గదర్శకమైన పవిత్ర దినము. సూర్యుడు ఈశ్వరుని వైపు ప్రయాణించు నిదర్శనమును ఆదర్శముగా తీసుకొని పాతబుద్ధులకు రోతబుద్ధులకు దూరము వెళ్ళి, కొత్త భావాలను, కొత్త గుణాలను స్వాగతించి మనశ్శాంతిని అందుకోండి. ఇదే ఈ పర్వదినమందు మీరు పూనుకోవలసిన ప్రయత్నము.

(శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసాలనుండి)

SATHYA SAI MIRPURI COLLEGE OF MUSIC
 Vidyagiri, Prasanthi Nilayam - 515 134, Dist. Anantapur, Andhra Pradesh

ADMISSIONS NOTICE

FULL-TIME COURSES

FOUNDATION COURSE (2 years)	DIPLOMA COURSE (3 years)
<ul style="list-style-type: none"> Carnatic / Hindustani - Vocal, Veena, Mridangam, Sitar or Tabla <p>Eligibility:</p> <ul style="list-style-type: none"> Schooling: passed Std. VIII Age: between 14 to 18 years 	<ul style="list-style-type: none"> Carnatic / Hindustani - Vocal, Veena, Mridangam, Sitar or Tabla <p>Eligibility:</p> <ul style="list-style-type: none"> Schooling: passed Std. X Qualification: Foundation Course (or equivalent) in Music from a recognized College / Institution Age: between 16 to 20 years

Applications: **1 January 2015 to 28 February 2015.**

Admissions Tests & Interviews: **April 2015** at Prasanthi Nilayam, Andhra Pradesh.

Candidates may apply to the Registrar, Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, Prasanthi Nilayam - 515 134, Anantapur District, A.P. along with an Indian Postal Order / Bank Draft for ₹50/- drawn in favour of Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, payable at SBI, Prasanthi Nilayam, Puttaparthi. The name and complete postal address should be clearly stated in block letters on the reverse of the IPO/DD and also in the requisition letter.

Alternatively, candidates may email their request to musicadmissions@sssihl.edu.in for the application form and Admissions Handbook.

+91 9441 911 381 / 391 | musicadmissions@sssihl.edu.in

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

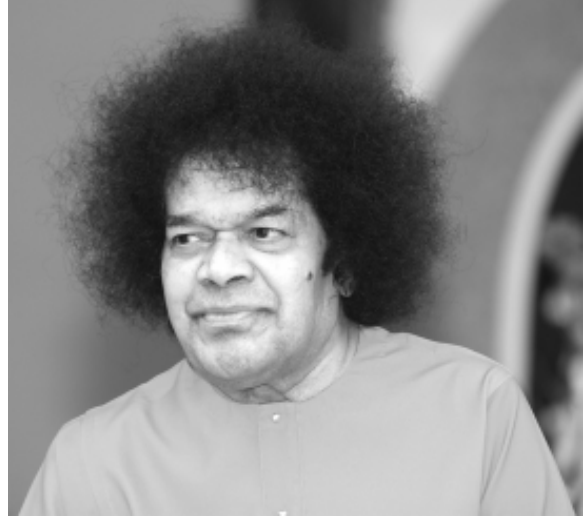
(15 వ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

మానవుని దేహములోని సర్వాంగములు తమతమ పనులను సక్రమంగా చేస్తున్న విషయాన్ని గమనిస్తే చాలా ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. గుండె, ఊపిరితిత్తులు తమతమ కర్తవ్యాలను తాము నిర్వర్తిస్తుంటాయి. కడుపులో ఉండే మాలిన్యాన్ని తొలగించుటకై జరరాగ్ని ఎన్నోవిధాలుగా తోడ్పడుతుంది. ఈ దేహాయొక్క సృష్టియే గొప్ప విచిత్రం. మనో దేహముల ప్రభావాన్ని మానవుడు మొట్టమొదట గుర్తించాలి. మనస్సుయొక్క ప్రభావము ఆరోగ్యముపైన అమితంగా ఉంటున్నది. కేవలం దేహముపైనే కాదు, జగత్తుపైన కూడను మనో ప్రభావం చాలా అధికంగా ఉంటున్నది. అందుకనే వేదాంతములో, “మనోమూల మిదం జగత్” అన్నారు.

“ఈనాడు గుండె జబ్బులు అధికమైపోతున్నాయి. దీనికి ఆహార విహారములే ముఖ్య కారణం. దీనితోబాటుగా మన అలక్ష్యము కూడా కారణం. ఎప్పుడు చూసినా మానవునిలో టెన్షన్ చెలరేగుతోంది. ఎందుకీ టెన్షన్? ఇవన్నీ కదిలిపోయే మేఘములే. గుండె జబ్బులకు ‘హర్త్రీ’, ‘వర్త్రీ’, ‘కర్త్రీ’లు మూలకారణాలు. అనగా, మీరు నిరంతరం చింతలలో మునుగుతున్నారు; తొందరపాటు పడుతున్నారు; కొవ్వు పదార్థాలను అధికంగా భుజిస్తున్నారు. ఈ మూడింటినీ అరికట్టుకుంటే అసలు గుండె జబ్బు వచ్చే అవకాశమే లేదు. ఈ జగత్తులో ఏదీ శాశ్వతం కాదు. వాటి నిమిత్తమై ఎందుకింత చింత! వయస్సుతోపాటు మీరు చింతలను కూడా పెంచుకుంటూ రోగాలని చేతులారా ఆహ్వానించుకుంటున్నారు. దేనికీ తొందరపాటు తగదు. మనము “శాంతి శాంతి శాంతి” అని

మూడుసార్లు ఎందుకు చెబుతున్నాము? అధిభౌతికము, అధిదైవికము, అధ్యాత్మికములైన మూడింటియందు శాంతి ఉండాలి. మన ప్రాచీన మహర్షులు మనకు ఎంతటి రాజమార్గాన్ని బోధించారు! వారు ఎంతటి దీర్ఘ జీవితాన్ని సంపూర్ణారోగ్యముతో గడిపారు! ఆత్మనిగ్రహము, ఆత్మవిశ్వాసము, ఆత్మస్థైర్యము - ఇవి ఈనాడు లోపించటంవలననే కేవలం 20 సంవత్సరములకే ముసలివారుగా తయారవుతున్నారు”

అన్నారు భగవాన్. ఈనాడు వైద్యులు ఎంత అధికమవుతున్నారో రోగులుకూడను అంత అధికమవుతున్నారు. దీనికంతా ఆహార విహారములే కారణం. ఈనాడు డాక్టర్లలో చాలామందికి పేషంట్లకు వారివారి జబ్బులపరంగా ఏవి తినాలో, ఏవి తినకూడదో, ఆరోగ్యపరంగా నిత్యజీవితంలో ఎటువంటి జాగ్రత్తలు పాటించాలో విపులంగా చెప్పగల సమయమూ ఓపికా

చిత్తశుద్ధి ఉండటం లేదు. అవే మృగ్యమైనప్పుడు రోగుల ఆరోగ్యం ఏవిధంగా చక్కబడుతుంది? అని ప్రశ్నిస్తారు స్వామి.

ఎప్పుడూ ఒకేరకమైన ఆహారాన్ని తీసుకోకుండా రోజువారీగా మనం తీసుకునే ఆహారంలో పప్పు దినుసులూ, ధాన్యాలూ, పాలూ, పండ్లూ, ఆకుకూరలూ మొదలైనవి సమపాళ్ళలో తీసుకున్నట్లయితే సమతుల్యమైన ఆహారాన్ని తీసుకున్నట్లవుతుందనీ, ఇవేకాక పౌష్టిక విలువలున్న ఆహార పదార్థాలద్వారా ఆరోగ్యం క్రమబద్ధ మవుతుందనీ చెప్పతూనే, కొవ్వు పదార్థాలను పరిమితంగా వాడాలని, కొలెస్ట్రాల్ అధికంగా ఉండే ఆహార పదార్థాలను నియంత్రించుకోవాలని, పీచు పదార్థం ఎక్కువగా ఉండే ఆహారాన్ని తీసుకుంటే మంచిదనీ, తీపి పదార్థాలనూ, ఉప్పు వాడకానీ, కాఫీ అలవాటునూ తగ్గించుకోవాలని, మద్యపానాన్ని, ధూమపానాన్ని పూర్తిగా మానివేయాలని చెప్పతూంటారు స్వామి.

ఈ శరీరం నీటిబుడగవంటిది కనుక, ఉన్నంతలోపలే సక్రమమైన కర్మలను ఆచరించాలని, మనసు మనమే కాకుండా ఇతరులను కూడా కాపాడటానికి కృషి చెయ్యాలనీ హితవు చెబుతారు స్వామి. సత్యం ధర్మం శాంతి ప్రేమలవల్లనే మానవునిలో మాధవుడు సాక్షాత్కరిస్తాడని, ధర్మార్థ కామమోక్షములలో మానవుడు ధర్మాన్ని మోక్షాన్ని కొట్టిపారేసి, కేవలం అర్థ కామాలతోనే జీవిస్తూండటంవలననే అనారోగ్యానికి గురి అవటం జరుగుతోందని హెచ్చరిస్తారు స్వామి.

శరీరారోగ్యానికి మందులు ఔషధములే కావు. మానసికారోగ్యాన్ని మించిన ఔషధమే లేదు. అందుకనే శారీరక చికిత్సలతోపాటు మానసిక వికాసాన్ని కూడా కలిగించాలని, కలిగించమనీ వైద్యులకి అనేకవిధాలుగా సూచనలిస్తూ ఉంటారు స్వామి. ఒకరకంగా వారికీ పరోక్షంగా మానసిక చికిత్సను అందజేస్తూనే ఉంటారు:

“చిన్నచిన్న గ్రామాలలో ఆర్థిక స్తోమత లేనివారు అనేకమంది ఉన్నారు. వారికి తగిన సహాయం చెయ్యాలి. ధనవంతులు విదేశాలకు వెళ్ళినా వైద్యం

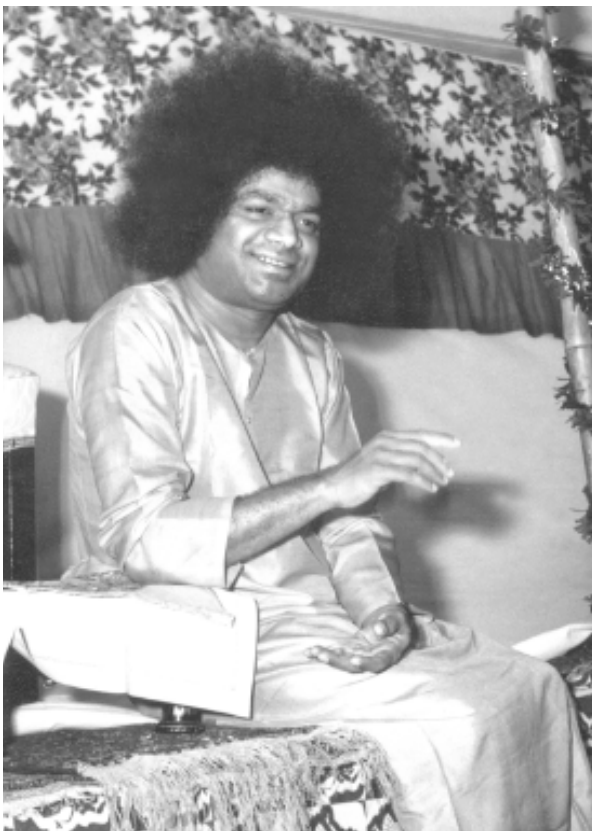
చేయించుకోగలరు. అందుకే బీదవారిపైన ప్రేమ చూపాలి. వారి ఆరోగ్యాన్ని పరిరక్షించటానికి పూనుకోవాలి. అదే డాక్టర్లు చేయవలసిన పని. దేహములో ఉన్న సర్వాంగములగురించి డాక్టర్లకు తెలుసు కనుక వాటినిగురించి వల్లె ప్రజలకు బోధించటానికి ప్రయత్నించాలి. ఔషధములతో పాటుగా ఆదేశములను కూడా అందించాలి. ప్రేమతో బోధించాలి. నవ్వుతూ నవ్వుతూ పేషంట్‌ను చూడాలి. పేషంట్‌ను చూస్తూ పెదవి విరుస్తే, అతను మరింతగా క్రుంగిపోతాడు. పేషంట్‌ కండీషన్ చాలా ప్రమాదకరంగా ఉన్నా డాక్టర్‌మటుకు ధైర్యం చెప్పాలి. ‘హోప్‌లెస్’ అంటే పేషంట్‌ అప్పుడే ‘కొలాప్స్’ అయిపోతాడు. పేషంట్‌ని నవ్వుతూ పలకరించాలి. జబ్బు ఎంతటిదైనా నయమైపోతుందన్న భరోసా ఇవ్వాలి. ఆ ధైర్యమే వారిపైన గ్లాకోజ్ ఇంజెక్షన్‌లా, కార్బియం ఇంజెక్షన్‌లా పనిచేస్తుంది. మాటల్లోనే అమృతత్వం ఉంటుంది. డాక్టరు చూపించే ప్రేమవల్లే పేషంట్‌ ఆకర్షితుడవుతాడు, నమ్మకాన్ని పెంచుకుంటాడు. ఆ నమ్మకమే ధన్వంతరిలా పని చేస్తుంది. ఈ సత్యాన్ని డాక్టర్లు గుర్తించాలి.”

డాక్టర్లకి మానసిక వైద్యం చేస్తూనే పేషంట్స్‌కోసం శారీరకపరమైన ఆరోగ్యసూత్రాలనుకూడా వారికి అందజేస్తారు స్వామి.

“శరీరానికి అనర్థదాయకం కనుక కొవ్వు పదార్థాలను అధికంగా తినరాదని బోధించాలి. దీనివలన గుండెకు చాలా ప్రమాదం ఏర్పడుతుందని వారికి తెలియజెప్పాలి. ప్రతి వ్యక్తీ వ్యాయామం తప్పనిసరిగా చేయాలని, నడవాలనీ, ఈవిధంగా ఆరోగ్యాన్ని ఎంతైనా కాపాడుకోవచ్చునని చెప్పాలి. ధనమును ఎంత శ్రద్ధగా కాపాడుకుంటున్నామో ఆరోగ్యాన్ని కూడా అంతకు వెయ్యి రెట్లుగా కాపాడుకోవాలి. ఆరోగ్య ధనం ఉన్నప్పుడే ప్రాకృత ధనం కూడా తోడ్పడుతుంది. దీనితోబాటుగా ఆధ్యాత్మిక ధనం కూడా అత్యవసరమని గుర్తించాలి.”

(సశేషం)

నూతన సంవత్సర సందేశం

ప్రేమస్వరూపులారా!

సంవత్సరములు జరుగుతున్నవికాని మానవుని యందు సద్భావములు పెరగటంలేదు! ప్రతి మానవుడు నూతన సంవత్సరం తనకు నూతనమైన సుఖ సంతోషాలను అందించాలని ఆశిస్తుంటాడు. కానీ, మన సుఖసంతోషాలను నూతన సంవత్సరం తీసికొని రావటంలేదు. నిన్నటి దినమువలెనే ఈరోజు ఉన్నది; దినములలో మార్పు లేదు. ఎవరు చేసిన కర్మలయొక్క ఫలితమును వారనుభవిస్తారు. ఐతే, దైవానుగ్రహానికి

పాత్రుడైన వ్యక్తి సుఖదుఃఖములను సమత్వంతో స్వీకరిస్తాడు. దైవానుగ్రహం ఎలాంటి పాపమునైనా పటాపంచలు గావించి శాంతిని చేకూర్చుతుంది.

నూతన సంవత్సరం ప్రారంభమైనదంటే చాలా మంది నూతన వస్త్ర ధారణతో, ఉత్తేజపూరితమైన మాటలతో, పాటలతో, ఆటలతో పండుగ జరుపుకుంటారు. కానీ ఆ ఉత్సాహము, ఆ ఆనందము తాత్కాలికమైనవి. మనకు కావలసింది శాశ్వతమైన శాంతి, ఆనందములు. అశాశ్వతమైన, ప్రాకృతమైన కర్మలనాచరించి శాశ్వతానందాన్ని పొందాలంటే, ఎలా సాధ్యమౌతుంది! శాశ్వతానందాన్ని అనుభవింప గోరువారు పవిత్రమైన కర్మలను ఆచరించాలి.... శాశ్వతమైన ఆనందము కేవలం ఆత్మానుభవంచేతనే లభ్యమవుతుంది. మన ఆనందమును ఇతరులు తీసివేయలేరు; ఇతరులు మనకు ఆనందమును అందించలేరు. ఆనందము మనయందే ఉన్నది; పవిత్రమైన భావములనుండియే అది ఆవిర్భవిస్తుంది. మనం చేయవలసింది చేయకుండా కాలము మనకు ఆనందమును అందించాలని ఆశిస్తే ఎలా సాధ్యం!

ఈనాడు మనిషి మారుతున్నాడుగాని, మనస్సు తగినంతగా మారటంలేదు. ...ఈ కలిప్రభావముచేత మానవుడు తలచేది ఒకటి, చెప్పేది ఒకటి, చేసేది ఒకటి. అయితే తాను ఏది చెప్పినా, ఏది చేసినా తన సంకల్పములను పురస్కరించుకొనియే ఫలితం లభ్యమౌతుంది. కనుక, తన మనస్సును పవిత్రంగా మార్చుకొని మంచి మనిషిగా తయారు కావాలి. మంచి మనస్సు కలవాడే మనిషి. ఒక్కొక్క పర్యాయము మంచి మనస్సుతో పని చేసినప్పటికీ చెడ్డ ఫలితం

వచ్చినట్లుగా తోస్తుంది. ఫలితం ఎలాంటిదైనా మనస్సు క్షణక్షణమునకూ మార్పుచెందుతోంది. సంకల్పములు పవిత్రమైనవిగా, దృఢమైనవిగా ఉన్నప్పుడు ఈవిధంగా మార్పుచెందటానికి వీలేదు. చలించని మనస్సును, భ్రమించని దృష్టిని కల్గియున్నప్పుడు ఎలాంటి బాధలూ వెంటాడవు. దీనికి భగవదనుగ్రహాన్ని సాధించటం తప్ప మరొక మార్గం లేదు. భావమే పరిశుద్ధంగా లేనప్పుడు ధనము, వస్తువాహనాదులు ఏవీ సహాయం చేయలేవు. ఏది లేకపోయినా పవిత్రమైన హృదయమే ఉంటే అన్నీ లభ్యమవుతాయి. భావం పరిశుద్ధంగా ఉంటే మట్టి కూడా బంగారమవుతుంది. భావమే సరిగా లేకపోతే, ప్రయత్నమే సరిగా లేకపోతే కఱ్ఱయే పాపై కాటు వేస్తుంది. “సంకల్పముల మిదం జగత్” జగత్తు సంకల్పములపై ఆధారపడియున్నది. మానవుని మంచిచెడ్డలన్నీ కూడా సంకల్పములలోనే ఉన్నాయి.

ఈనాడు నూతన సంవత్సరం 2001 ప్రారంభమయింది. వచ్చే సంవత్సరం ఇది 2002 గా మారిపోతుంది. ఈవిధంగా అంకెలు మారినంత మాత్రమున అదృష్టం మారుతుందనుకోవటం చాలా పొరపాటు. ఈ అంకెలతోపాటు కర్మలుకూడా పవిత్రంగా మారాలి..... ఎట్టి సంకల్పములో అట్టి కర్మలు, ఎట్టి కర్మలో అట్టి ఫలితం. చాలామంది అనుకుంటారు, “మేము మంచి పనులు చేస్తున్నప్పటికీ ఎందుకు చెడ్డ ఫలితం వస్తున్నది?” అని. మంచి జాతి మామిడి ఫలమైనప్పటికీ దానిని పరిపక్వస్థితికి రాక మునుపే కోసి, “మంచిజాతి విత్తనం నాటితే పుల్లని కాయ లభించిందే” అనుకోవటం పొరపాటు కదా! అదేరీతిగా, మంచి పనులకు చెడ్డ ఫలితం లభించింది అనుకోవటం పొరపాటు. మంచి పనులకు చెడ్డ ఫలితం ఏనాడూ లభించదు. ఆ చెడ్డలోనే మంచి ఉంటుంది. మానవత్వంలోని బలహీనతచేత మీరు చెడ్డను మాత్రమే చూస్తారుగాని, మంచిని గమనించరు. మంచిచెడ్డలు, కష్టసుఖములు రెండూ కలసి ఉంటాయి.

ప్రేమస్వరూపులారా! ఈ నూతన సంవత్సరము మంచి ఫలితాల నందించాలని మీరు ఆశిస్తున్నారు. దానికి చేయవలసిన ప్రయత్నములు మీరు చేయాలి. భగవంతుడు మీకు ప్రసాదించిన మతిని, గతిని, స్థితిని, సంపత్తిని సద్వినియోగపరచుకోవాలి.... ఏవైనా చెడ్డ విషయాలు మీచెంతకు వస్తే వాటికి ఏమాత్రమూ మనసివ్వకూడదు. ఒక చిన్న ఉదాహరణ: ఎవరో మీ బంధువు సూట్‌కేసు పట్టుకుని మీ ఇంటిముందుకు వచ్చాడు. వస్తూనే అతనికి ఎదురు వెళ్ళి, “ఏమండీ! ఎలా ఉన్నారు?” అంటూ కుశలప్రశ్నలు వేస్తే చాలు, తక్షణమే అతడు తన పెట్టెతోసహా మీ ఇంట్లోకి వచ్చేస్తాడు. అట్లుగాకుండా అతడు ద్వారం దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు అతనితో మాట్లాడకుండా ఊరుకుంటే, అతడు ఏ లాడ్జికో, హోటల్‌కో వెళ్ళిపోతాడు. అదేరీతిగా మీ దగ్గరకు ఏవైనా చెడ్డవిషయాలు, చెడ్డభావాలు వస్తే వాటితో స్నేహం చేయకుండా, వాటిని చూసిచూడనట్లు వదలిపెట్టండి. అవి ఎక్కడికి పోవాలో అక్కడికి వెళ్ళిపోతాయి, మీలో ప్రవేశించవు. అట్లుగాకుండా వాటిని చూసి ‘హలో, హలో...’ అని పలకరిస్తూ వాటితో స్నేహం చేసుకుంటే, అవి వచ్చి మీ నెత్తినిక్కి కూర్చుంటాయి.

మీరొక ఇల్లు కట్టుకున్నారు. ఆ ఇంటికి అనేక ద్వారములు పెట్టుకున్నారు. వాటిద్వారా మీ బంధుమిత్రులను లోపలికి రానిస్తారుగాని, బజార్లో పోయే గాడిదలను, పందులను రానివ్వరు కదా! అదేరీతిగా మీ దేహమునకు నవద్వారములున్నాయి. వాటిద్వారా పవిత్రమైనవాటినే ప్రవేశపెట్టుకోవాలి. ఏది అవసరం, ఏది అనవసరం, అనే విచక్షణను ఉపయోగించాలి. అప్పుడే మీరు ధన్యులవుతారు, పుణ్యులవుతారు, పవిత్రులవుతారు; పరమ పావను లవుతారు; అమృతత్వాన్ని పొందుతారు; ఆనందాన్ని అనుభవిస్తారు.

(01.01.2001 నాటి శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసమునుండి)

జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట

(గత సంచిక తరువాయి)

❖ చీమలకొండ జయాశాస్త్రి ❖

పంచభూత సంభవమౌ మేనికి
పంచత్వము ప్రాప్తించు కదా!
పంచితుడై నాదంచు దీనికై
వాంఛగొంచు దుఃఖించే జీవా!
తై తై తై తై తై బొమ్మా!
దీని తమాష చూడర మాయ బొమ్మా!

పంచత్వమంటే మరణము. అశాశ్వతమైన పంచ వస్తువులతో తయారైన ఈ శరీరమునకు పంచత్వము తప్పదు కదా! ఆ తరువాత స్వామి జీవుడిని 'పంచితుడై' అన్నారు, మోసపోయాడన్నారు. దేనివలన మోస పోతున్నాడు? ఎవరివలన మోసపోతున్నాడు? తాను జీవుడను, దేహధారుడను అనే భావనవలననే మోసపోతున్నాడు. ఒంటె ముండ్ల మొక్కలను తింటూ, దాని నోటిలోనుండి వచ్చే నెత్తుటి రుచిని ఆస్వాదిస్తూ, ఆ ముండ్ల మొక్కలు ఎంతో రుచిగా ఉన్నాయని మోసపోతుంది. మనకూ దానికీ పెద్ద తేడా లేదనిపిస్తోంది. క్షణంలో నిర్జీవమయ్యే శరీరమును నమ్ముకొని, లేనిపోని

బాధ్యతలు నెత్తినవేసుకుని దేహమును చివరకు దుఃఖంతో విడువవలసివస్తోంది. ఇది మోసపోవడము కాదా!

అయితే, దీనికి కారణము ఏమిటి? స్వామి ఎన్నోసార్లు చెప్పారు - మనల్ని అనుక్షణము మోసగిస్తున్నది శరీరమే 'నేను' అనుకోవడము; 'నేను నేనే' అనేదాని మీద మనకు విశ్వాసము లేకపోవడము. అయితే, చెప్పుకున్నంత సులభముకాదు ఈ 'నేను నేనే' అనే ఆత్మభావన అనుభవములోనికి రావడానికి. ఇది పురాణ వైరాగ్యము లాంటిది. అప్పటికప్పుడు మొత్తం అర్థమయినట్లుంది. పొరపాటున చీమకుడితే అంతలోనే దేహభ్రాంతి ఆవహించి 'అమ్మా!' అని అరచి, ఆ చీమని చంపేంతవరకు వదలము. అదీ మన శరీర వ్యామోహము, ఇదీ మన తత్త్వవిచారణ. అయితే, దీనికికూడ స్వామి ఎన్నోసార్లు చెబుతున్న విషయాన్ని మనము మరచిపోవడమే కారణం. అదే 'మనస్సు'. ఈ శరీరాభిమానాన్ని కలుగచేసేదే మనస్సు. మనల్ని మోసపుచ్చేది మనస్సు. అందుకనే, దానిని అనుసరించకుండా దాని చర్యలు గమనిస్తుంటే అది మాయమవుతుందని చెప్పారు. స్వామి ఎన్నో ప్రసంగాలలో ఎన్నో విధానాలు సూచించారు మనస్సుయొక్క మర్యాన్ని తెలుసుకోవడానికి. స్వామి పాదాలు పట్టుకొని అందులో ఒక్కటైనా సాధన చేస్తే చాలు, జన్మజన్మలు మోసపోకుండా ఈ జన్మలోనే అంతర్యామియైన స్వామిని గుర్తించగలము.

బంధువులందరు వాకిటిదాకను

వల్లకాటికిని వత్తురుగా

బంధమణచి నిను బాయని ఆప

ధృంధువు భగవన్నామమెరా!

॥తైతై॥

జీవుడెప్పుడూ ఒంటరిగానే ప్రయాణం చెయ్యాలి రావాలన్నా, పోవాలన్నా! జీవుడు శరీరంలోనున్నప్పుడు, ఆ

యింటిలో యజమానిగా ఉన్నప్పుడు తను ఏదైనా పనిమీద బయటకు పోతున్నప్పుడు భార్య, పిల్లలు ఎంతో ప్రేమగా ఎంతవరకు వీలుపడితే అంత దూరం వరకు కూడా వచ్చి వీడ్కోలు చెబుతారు. ఈ రోజుల్లో అయితే, మన శరీరంలో ఒక అవయవమైన 'సెల్ ఫోన్'కి పదేపదే చేసి వేళకు తిన్నావా, ఎప్పుడు తిరిగి వస్తావు లాంటి ప్రశ్నలతో మురిపిస్తుంటారు. ఇక ఈ శరీరంలోని జీవుడు తన సంసారమే సర్వస్వమని ఉబ్బితబ్బిబ్బిపోతాడు. కానీ, శరీరమును విడిచిన తరువాత ఆ జీవితో ఎవ్వరూ ప్రయాణం చెయ్యలేరు. స్వామి చెప్పినట్లు, జీవితో ప్రయాణం చేసేది ఒక్కరే, అదే మనస్సు. ఇది మోసుకుని వచ్చే పెద్ద లగేజీయే సంకల్పాల మూట. ఆ మూటనిండా చేసిన కర్మల ఫలితాలు, చెయ్యలేక మిగిలిపోయిన కోరికలు, ఆశలు. గరుడ పురాణంలో జీవుడు శరీరము విడిచినాకూడ బొటనవ్రేలి ప్రమాణముతో యాతనా శరీరమును ధరించి సుఖ దుఃఖములు అనుభవిస్తాడని చెప్పబడింది. దీనికి స్వామి చెప్పిన కారణము, సంకల్ప వికల్ప, పాపపుణ్య కర్మల ఫలితాల మూటయైన మనస్సు జీవునితోపాటుగా ప్రయాణము చెయ్యడమేనని. ఎక్కడో మరణమువరకు మనము ఆలోచించనక్కరలేదు. మనందరికీ నిత్యానుభవం నిద్రలో వచ్చే కలలు.

నిద్రకూడ ఒకరకమైన అచేతనావస్థయే (తాత్కాలిక మరణము). కాని, ఈ నిద్రలో మనకు కలలు వస్తాయి. ఆ కలల్లో మనము పరుగులుపెడతాము, దాహము వేస్తుంది, చీకటి లోయల్లో పడిపోతున్న భయాలు, కుక్కలు నక్కలు తరుముతున్నట్లుగా భీతితో ఉలిక్కిపడి లేస్తాము. దీనికంతటికీ కారణం మనస్సుయొక్క చమత్కారమే! ఈరకమైన బాధలు శరీరము విడిచిన తరువాత జీవునికి కల్లుతాయని గరుడ పురాణములో చెప్పారు. దీనికి కారణము మనస్సేనని స్పష్టమవుతోంది. భగవాన్ చెప్పినట్లు వాస్తవానికి మనము ఆత్మయేనన్న విషయము మర్చిపోయి, మనస్సుని అనుసరించడమువలననే జనన మరణ చక్రములో తగుల్కొని బాధలు పడుతున్నాము. శ్రీ ఆదిశంకరులు వివేకచూడామణిలో, “మనస్సే అవిద్య. ఇట్టి మనస్సే సంసార కారణము. అది నశించిన సమస్త

ప్రపంచము లయమగుచున్నది. అది చలించిన సమస్తము చలించుచున్నది” అన్నారు. అంటే, మనస్సుని గుర్తించకల్లి నిర్మూలం చేసుకుంటే శుద్ధమైన ఆత్మగా మిగిలిపోతాము. అప్పుడంతా ఏకత్వమే! ద్వైతము లేదు, ఏ బాధలూ లేవు. ఎప్పుడూ ఆనందమే!

స్వామి సంకల్ప వికల్పాల సమూహమే మనస్సుని, ఉదాహరణగా 'కర్మీఫ్'ని చూపుతూ చెప్పారు - జేబు రుమాలు నిలుపు, అడ్డము దారాల అల్లిక సమూహమేనని, ఒక్కొక్క దారము విప్పుతూ పోతే, జేబురుమాలు రూపమే కోల్పోతుందని. అదేవిధముగా సంకల్ప వికల్పాలతో అల్లుకున్న మనస్సుని కూడ వివేకముతో ఎప్పటికప్పుడు విడదీసుకుంటూపోతే యిక మనస్సనేది ఉండదని చాలా స్పష్టముగా సెలవిచ్చారు భగవాన్. కాని, మనము మనస్సుని అనుసరించుకుంటూపోతున్నామేకాని, భగవాన్ పాదాలని ఆశ్రయించట్లేదు. అందుకనే, స్వామి దీనికింత శ్రమపడకండి అంటూ ప్రేమతో అత్యంత సులువైన మార్గమును మనకు బోధిస్తున్నారు. ఏమిటది?

మనస్సు ఇష్టానుసారము పరుగులు పెట్టకుండా దానికి ఒక పని పెట్టాలి, అదే 'నామస్మరణ'. మనస్సు తత్త్వం ఏమిటంటే, అది ఖాళీగా కూర్చోదు. ఏదో ఒక విషయానికి పరుగులు పెడుతూంటుంది. అందుకని దానికి నామస్మరణ అనే పనిని పెట్టమంటున్నారు భగవాన్. దీనికి స్వామి, కోతి నాడించేవానిని ఉదాహరణగా చెబుతుంటారు. కోతికూడ ఖాళీగా కూర్చోలేదు. అందుకనే, వాడు దాని ఎదురుగా ఒక పొడవు కఱ్ఱను పాతి 'ఎక్కు తిమ్మన్నా! దిగు తిమ్మన్నా!' అంటూ ఆ కోతికి పైకి, క్రిందకు ఎక్కి దిగే పని పెడతాడు. దానితో అది ఆ పనిలో తలమునకలై ఉంటుంది. ఇక ఏ పిచ్చి చేష్టలూ చేసే సమయం దానికి ఉండదు. అదేరీతిగా మనస్సుకి నామస్మరణ అనే పని పెడితే, దానికి అనవసర విషయాలలో దూరే సమయం చిక్కదు. క్రమక్రమేనా దాని వేగము తగ్గి నెమ్మదించి, దాని ఉనికిని కోల్పోయి లయమవుతుందని స్వామి చెబుతున్నారు.

(సశేషం)

పరిశుభ్రత - పవిత్రత

❖ చంద్రమౌళి రమాదేవి ❖

“స్థలం శుభ్రంగా ఉంటే దేహానికి ఆహ్లాదం కలుగుతుంది. దేహం శుభ్రంగా ఉంటే మనస్సుకు ఆహ్లాదం కలుగుతుంది. మనస్సు శుభ్రంగా ఉంటే ఆత్మకు ఆహ్లాదం కలుగుతుంది, పరమాత్మ ఇష్టపడతాడు” అన్నారు భగవాన్. అంటే, పరమాత్ముని ప్రసన్నం చేసుకోవటానికి శ్రీకారం చుట్టాల్సింది పరిసరాల పరిశుభ్రతతోనే కదా!

ఇల్లు వాకిలి శుభ్రతలో ప్రముఖ పాత్ర స్త్రీలదేనని మన సమాజ వ్యవస్థ భావిస్తుంది. ‘ఇల్లు చూసి ఇల్లాలిని చూడండి’ అంటారు కదా. ఇల్లు శుభ్రంగా ఉండటం, వస్తువులని నీటుగా సర్దుకోవటంలో ఇల్లాలికి ‘మంచి గృహిణి’ అనే సర్దిఫికెటు అందుతుంది. ఇంటికి దీపం ఇల్లాలు అని ఊరికే అంటారా! ఇంట్లోని అపరిశుభ్రతని (చీకటిని) మాయం చేసే అద్భుతాన్ని రోజూ చేస్తూ ఆనంద ఆరోగ్య కాంతులను నెలకొల్పే బాధ్యతని ఇల్లాలు సక్రమంగా నిర్వహిస్తేనే ఆ పొగడ్తకి ఆమె అర్హురాలు అవుతుంది.

ప్రాద్దున్నే వాకిలి శుభ్రం చేసి ముగ్గు వేస్తే అది లక్ష్మీదేవికి స్వాగతం పలకటం అని, లక్ష్మీదేవి ప్రసన్నురాలై లోపలికి వస్తుందని అంటారు. అలాగే ఎవరైనా ఉదయం మన ఇంటికి వచ్చినా, ఎవరైనా ఇంట్లోంచి బయటికి వెళ్ళినా శుభ్రమైన ముంగిట్లో ఉన్న అందమైన ముగ్గు ఆప్యాయంగా పలకరిస్తుంటే మనస్సుకు ఆహ్లాదం కలుగుతుంది. ఈ సందర్భంలో స్వామివారి భక్తురాలైన కన్నమ్మగారు చెప్పిన ఒక ఉదంతం, మనకి తెలియజేసే సందేశం ఏమిటో చూద్దామా:

“ఒకరోజు సాయంకాలం ప్రశాంతి నిలయంలో మేమున్న గదికి స్వామి వచ్చారు. పాలలెక్కకోసం నేను

గోడమీద పెన్సిలుతో గీసుకున్న గీతలు చూశారు. “వీటిని ఎవరు గీశారు?” అని అడిగారు. “నేనే స్వామీ” అన్నాను. “అలా రాయవద్దు. తుడిచేసేయ్. గోడలమీద ఏదీ రాయకూడదు. పుస్తకంలో గుర్తు వేసుకో” అన్నారు. గోళ్ళు, వెంట్రుకలు, చెత్త, సాలెగూళ్ళు, గోడలమీద రాసిన రాతలు... ఇవన్నీ దుష్ట శక్తులు నిలిచే స్థలాలవుతాయనీ, సిగరెట్ పొగకూడా ఆ శక్తులని ఆహ్వానిస్తుందని, పరిశుభ్రంగా ఉండే ప్రదేశాల్లో భగవంతుడుంటాడని వివరించారు.”

నిజమే కదా! అపరిశుభ్రత అశాంతిని కలుగజేస్తుంది. అలా అపరిశుభ్రత, అశాంతి ఉన్నచోట దేవుడు కొలువై ఉంటాడా! నిర్మలమైన మనస్సే దైవం నెలవుండే కోవెల. మనస్సు నిర్మలంగా ఉండాలంటే చుట్టూ వాతావరణం పరిశుభ్రంగా ఉండటం చాలా అవసరమని వేరే చెప్పాలా!

ప్రశాంతి నిలయంలో పరిశుభ్రతకి ఎంత ప్రాముఖ్యత నిస్తారో సాయి భక్తులకి వివరించనవసరం లేదు. అద్దంలా తళతళలాడే సాయికుల్పంత్ హాలు, పరిశుభ్రంగా ఉండే ప్రశాంతి నిలయంలోని రహదారులు ఎంతో పవిత్రంగా గోచరిస్తాయి. ప్రతి ద్వారము, గేట్లవద్ద అలంకరించబడే రంగవల్లులు (రంగులతో, పూరేకలతో) మహిళా వలంటీర్స్ యొక్క కళాభిరుచిని తెలియజేస్తాయి. భక్తులకి కనువిందు చేస్తాయి. కళకళలాడే పరిసరాలు భక్తులను ఆహ్లాదపరుస్తాయి.

స్త్రీల శక్తి సామర్థ్యాలు కేవలం ఇంటివరకే పరిమితం కాకూడదు. ‘నేను, నావారు, నా ఇల్లు’ అని జీవించటం భక్తి అనిపించుకోదు. సేవ చేయని జీవితం ఏనాటికీ సార్థకం కాదు. ఈ సందర్భంలో కళాశాల విద్యార్థినులకు

స్వామివారిచ్చిన సందేశం - స్త్రీలందరూ గమనించి ఆచరించవలసిన విషయమేమిటో తెలుసుకుందాము.

“మీరు ఈ కళాశాలనుండి బయటి ప్రపంచంలోకి అడుగుపెట్టినప్పుడు సమాజము నాకేమిస్తుంది? అని కాకుండా సమాజమునకు నేనేమి ఇవ్వగలను? అని విచారణ చేయాలి. మీ గృహ కృత్యములను నిర్వహిస్తూ తీరిక సమయంలో సమాజానికి సేవ చెయ్యండి. పల్లెలకు పోయి అక్కడి స్త్రీలకు పారిశుధ్యం, ఆరోగ్యంగురించి వివరించండి. పిల్లలను ఏవిధంగా శుభ్రంగా, ఆరోగ్యంగా ఉంచాలో, ఇంటిని ఏవిధంగా పరిశుభ్రంగా తీర్చిదిద్దాలో బోధించండి. ఆరోగ్యం క్షీణిస్తే శక్తి క్షీణిస్తుంది. శక్తి క్షీణిస్తే నిరాశా నిస్పృహలు కలుగుతాయి. గ్రామాలలో వీధులను ఊడ్చటం, మురికి కాలువలను బాగుచేయటం, ఇట్టి పనులు చేయటం అవమానకరం కాదు. మీ ఇల్లు మీరు శుభ్రం చేసుకోవటం లేదా? మీలోని అభిమాన అహంకారములను దూరం చేసుకొని ఇట్టి పనిని కర్మయోగంగా భావించి సేవ చేయండి. ఈవిధముగా సమాజమునకు కృతజ్ఞత ప్రకటించండి.”

సేవ చేయటానికి సమయం లేదు, ఇప్పుడు కాదు, మరోసారి చూద్దాం, అనుకుంటే, ఆ ‘మరోసారి’ ఎప్పుడూ రాదేమో! మన దినచర్యని మనం పరిశీలించుకుంటే, నిజాయతీగా ఒప్పుకుంటే, కొందరు స్త్రీలు కేవలం నిత్య కృత్యాలకే అంకితమైపోయి కనిపిస్తారు. భజనలకి, సేవలకి రావటం అసలు కుదరదన్నట్లుగా ఉంటారు. సత్యసాయి సేవాసంస్థలు పారిశుద్ధ్యానికి, సమాజ సేవలకి చాలా ప్రాముఖ్యత ఇస్తాయి. పని చేయించుకునే ఆర్థిక స్తోమత గల స్త్రీలు ఎందరో ప్రశాంతి నిలయానికి సేవాదళంగా వచ్చి చీపురు చేతపట్టి చిమ్మటం, ఎంగిలి కంచాలు శుభ్రం చేయటం వంటి పనులు ఆనందంగా చేస్తున్నారంటే, అది స్వామివారి సందేశాలని ఆచరించి చూపటమే కదా! స్వామివారి జన్మదినోత్సవం, శివరాత్రి, విజయదశమి వంటి పండుగలకు పుట్టపర్తి వచ్చి సేవలోనే ఆ పండుగలని గడపటం నిజంగా అభినందనీయం. ఆ సేవాతత్పరతకు స్వామి ప్రసన్నులు కాకుండా ఉండగలరా!

ఇల్లు వాకిలితోపాటు మనసును కూడా పవిత్రంగా ఉంచుకొమ్మన్నారు భగవాన్. ఒకసారి హోమ్ సైన్సు చదివే విద్యార్థినుల నుద్దేశించి వారిలా అన్నారు, “మీరు హోమ్ సైన్సులో అనేక విషయాలను అధ్యయనం చేస్తారు. అందులో ఒకటి గృహాలంకరణ; ఇంటిని ఏవిధంగా ఉంచుకోవాలి అనే విషయం. నా ఉద్దేశ్యంలో మానవ దేహమే ఒక గృహము. ఆ గృహములో చేరిన అరిషడ్వర్గములనే మాలిన్యములను తొలగించి సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలతో అలంకరించండి.”

సేవ అనే సబ్బు, ప్రేమ అనే బ్రష్, భక్తి అనే నీటితో మానో మాలిన్యాన్ని తొలగించుకొనే సాధన చేయవచ్చు.

సాయి సైన్యం ధవళ వస్త్రాలనే ఎందుకు ధరిస్తారు? అలా తెల్లని స్వచ్ఛమైన జీవితం గడపాలనే ఆదర్శం అడుగడుగునా పాటించాలి కనుక. స్పటికంలాంటి స్వచ్ఛమైన వ్యక్తిత్వం కలవారిగా భక్తులు రూపుదిద్దుకోవా లని భగవాన్ ఆశిస్తారు. ఆ దిశగా ‘స్వచ్ఛ తన్-మన్, స్వచ్ఛ ఆంగన్’తో ప్రారంభించి, స్వామివారి ఆదేశాలను పాటిస్తూ, ‘కరూఁ అర్పణ్ స్వచ్ఛ జీవన్’ అనగలిగేలా పయనిద్దాం. P

పుణ్యస్య ఫలమిచ్ఛంతి...

— మాదిరాజు రామచంద్రరావు —

శ్రీమహావిష్ణువు అంశావతారియైన వేదవ్యాస మహర్షులవారు, తమ ఆధ్యాత్మిక రచనా వ్యాసంగ సారాన్ని

**“అష్టాదశ పురాణేశు వ్యాసస్య వచనం ద్వయం
పరోపకారః పుణ్యాయ పాపాయ పరపీడనం”**

అంటూ, రెండే రెండు వాక్యాల్లో తేల్చిచెప్పారు. ఇతరులకు ఉపకారం చేయటమే పుణ్యం, అపకారం చేయటమే పాపం. విచిత్రమేమంటే, పాప పుణ్యాల గురించి తెలియనివారు చాలా అరుదు. కానీ, వారికి తెలిసిన విషయాల కనుగుణంగా వ్యవహరించేవారు మాత్రం చాలా తక్కువ. అందుకే కాబోలు...

**“పుణ్యస్య ఫలమిచ్ఛంతి - పుణ్యం నేచ్ఛంతి మానవ
స పాపఫల మిచ్ఛంతి - పాపం కుర్వంతి యత్నతః”**

అని శాస్త్ర వచనం. మధురమైన ఫలాలను ఆశిస్తూనే, అట్టి చెట్టువైపు కన్నెత్తి చూడకుండా, చేదుఫలాలు వద్దనుకుంటూనే అట్టి చెట్టును ఎగబాకే ప్రయత్నం చేయటంవంటి విచిత్రమైన పరిస్థితి ఇది. ఇట్లా ఎందుకు జరుగుతున్నది? పరోపకార పనులపట్ల జనం ఎందుకు మొగ్గు చూపలేకపోతున్నారు? అను ప్రశ్నలకు మనకు తోచే సమాధానమేమంటే, పరోపకార కార్యాలకు ఉపక్రమించాలంటే త్యాగభావం అవసరం. ఇతరులకొరకు తన సొమ్మును, సమయాన్ని వెచ్చించటానికి వెనుకాడని మనస్తత్వం అవసరం. ఇతరుల ఆనందంలో మన ఆనందాన్ని వెతుక్కోగల ఔదార్యం అవసరం. మహానుభావులు గురుజాడ అప్పారావుగారు ‘స్వంతలాభము కొంత మానుక పొరుగువాడికి తోడుపడవోయ్... ఒట్టి మాటలు కట్టిపెట్టి గట్టి మేల్ తలపెట్టవోయ్’ అంటూ సభ్య సమాజానికి సుతిమెత్తగా చురకలంటించారు. జన సామాన్యంలో త్యాగభావం

ఎందుకు కొరవడుతున్నది? స్వార్థం ఎందుకు బలపడుతున్నది? అని ఆలోచన చేస్తే, మనకు స్ఫురించే సమాధానం ‘మాయా ప్రభావం’. మాయావరణం వలన అజ్ఞానాంధకారం అలుముకుంటుంది. అజ్ఞానంవల్ల శాశ్వతమైనది అశాశ్వతంగా, సత్యమైనది అసత్యంగా కనిపిస్తుంది. కుటుంబ సభ్యులపట్ల పట్టరాని ప్రేమానురాగాలు, సిరిసంపదలపట్ల అంతులేని వ్యామోహం... దేహం అశాశ్వతమని, కూలి రాలిపోక తప్పదని తెల్సికూడ, మరణాన్ని గురించిన భావంకూడ మనసులో మెదలకుండా జాగ్రత్తపడటం, అదేదో అశుభమన్నట్లు, మనకు సంబంధించని విషయమన్నట్లు ప్రవర్తించటం వంటివన్నీ అజ్ఞాన జనితాలే.

అజ్ఞానాంధకారాన్ని తొలగించటమనే, మానవ స్థాయిలో అసాధ్యమైన పనిని సుసాధ్యం చేయటానికై సాక్షాత్ ఆ పరమేశ్వరుడే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిగా మానవరూపధారి అయినారు. వారి అవతార లక్ష్యాలు ఎన్నో ఉన్నా, అందు రెండింటికి పెద్దపీట వేశారు. అందు మొదటిది బహుపుణ్యప్రదమైన భగవన్నామ సంకీర్తనను ప్రోత్సహించటం. రెండవది పరోపకార బుద్ధిని, త్యాగభావాన్ని ప్రజలలో ప్రజ్వలంపజేసి పుణ్య కార్యచరణవైపు వారిని నడిపించటం. ఈ ప్రణాళిక అమలుకు శ్రీవారు ఎంచుకున్న వ్యూహం విశ్వవ్యాప్తమైన సాయీసేవాసంస్థ నిర్మాణం.

ఉరవకొండలో చదువుకుంటున్న ఆనాటి ‘సత్యం’ - “నేను సాయిని తెలియుము నిక్కముగను... పాసె మీకు నాతోటి బాహ్యసంబంధమింక” అని ప్రకటించి, అన్నగారి ఇంటిగడప దాటిననాడే, “మానస భజరే గురుచరణం దుస్తర భవసాగర తరణం...” అంటూ భజన పాడి, సామూహిక భగవన్నామ సంకీర్తనా విధానానికి

బీజావాపనం చేశారు. ‘ఇంతింతై వటుడింతై...’ అన్నట్లు భగవన్నామ సంకీర్తనా విధానం నేడు వ్యవస్థీకృతమై విశ్వవ్యాప్తమైంది. నేల నాలుగు చెరగులా శతాధిక దేశాల్లో క్రమశిక్షణతో, క్రమబద్ధంగా, సాయి భక్తులంతా చేరి నిర్ణీత సమయాల్లో భక్తి పారవశ్యంతో భగవన్నామ సంకీర్తన చేస్తున్నారు.

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు సంధించి వదలిన మరో రామబాణం ‘సేవ’. చిన్నిసాయి స్వగృహం వీడి కరణం సుబమ్మగారింట్లో విడిది చేసియున్న రోజుల్లోనే నిత్యం బారులుతీరుతున్న భక్తులకు ఆమె స్వయంగా వండి వడ్డించేవారు. వయసు పైబడుతున్నా పెద్ద మనసుతో రోజూ భక్తులకొరకై వంటా వార్పులతోనే ఆమె కాలం గడిచేది. భగవాన్ చమత్కారంగా అన్నారోమారు, “సుబ్బమ్మ ఏమి చేస్తున్నదంటే ఏ సమయంలో చూసినా రోటి దగ్గర కూర్చొని భక్తులకోసం ఏదో ఒక పచ్చడి రుబ్బుతుండేది” అని. రానున్న కాలంలో విశ్వవ్యాప్తంగా సాయి సంస్థ నిర్వహించబోయే సేవాయజ్ఞానికి సుబ్బమ్మగారిచే అంకురార్పణ చేయించారు, భగవాన్. సాయి భక్తులంతా కలసి, సమష్టిగా, క్రమశిక్షణతో సేవలందించమని ఆదేశించారు. శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ ఆవిర్భావానికి ఆశీస్సులందించారు. భగవాన్ కృపా కటాక్షాలతో ఒకటి, రెండు దశాబ్దాల కాలంలోనే పలు ప్రాంతాలలో, పలు రాష్ట్రాలలో, తుదకు పలు దేశాలలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ విస్తరించి అనేకానేక సేవాకార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తున్నది. ఈవిధంగా సాయి భక్తులు తమకు తెలియకుండానే సేవల రూపంలో పరోపకారం చేస్తూ పుణ్యం మూటలు కట్టుకొనగలిగే ప్రణాళికను రూపొందించి అమలు చేశారు, భగవాన్.

సాయిసేవాసంస్థ నిర్వహిస్తున్న సేవలు మనందరకూ విదితమే. నారాయణ సేవ పేరున విరివిగా అన్నసంతర్పణలు, వస్త్రదానాలు జరుగుతున్నాయి. వృద్ధాశ్రమాలు, దీనజనోద్ధరణ పథకాలు, వైద్యశిబిరాలు, పశువైద్య శిబిరాలు, రక్తదాన శిబిరాలు నిర్వహింపబడుతున్నాయి. నీటి ఎద్దడి గల ప్రాంతాలలో శ్రీ సత్యసాయి సుజల స్రవంతి పేరున వాటరు ట్యాంకర్లతో

త్రాగునీరు అందించబడుతున్నది. సాయి సంస్థ పలు ప్రాంతాల్లో బోర్లు వేసి మంచినీరు సరఫరా చేస్తున్నారు. ప్రకృతి వైపరీత్యాలు సంభవించినప్పుడు తక్షణమే రంగంలోకి దిగి తగు సేవలందిస్తున్నారు. స్థానిక అవసరాల దృష్ట్యా ఇంకెన్నో సేవాకార్యక్రమాలు నిర్వహింపబడుతున్నాయి. సేవలపట్ల భక్తులకు ఆసక్తి పెరుగుతున్నకొద్దీ స్వామివారు మరో అడుగు ముందుకు వేసి, “మీ సేవలు కావాలంటూ ఎవరో మీదగ్గరకు వచ్చి అర్థించేంతవరకు ఎదురుచూడవద్దు. మీరే సేవావకాశాలను వెతుక్కొని సేవలు చేయాలి. ఆర్తులు, అన్నార్తులు, వృద్ధులు, వికలాంగులు, అసహాయులవద్దకు మీరే వెళ్లి సేవలందించాలి” అంటూ సేవారంగంలో మరో నూతన కోణాన్ని ఆవిష్కరించారు. గ్రామసేవయే రామసేవ అంటూ యువ సేవాదళ్ సభ్యులు కుగ్రామాలకు సైతం వెళ్లి ఒకవైపు సేవలందిస్తూ, మరోవైపు ఆధ్యాత్మికంగా గ్రామీణులను జాగృతపరచేలా స్వామివారు ఉత్సాహ ప్రోత్సాహాల నందిస్తున్నారు.

సేవలు చెయ్యండంటూ ప్రబోధించి, ప్రోత్సాహపరచి ఊరుకోలేదు భగవాన్. వారే ముందుగా పలురకాల సేవలకు శ్రీకారం చుట్టారు. భక్తులకు ఆదర్శాన్ని అందించారు. విద్య, వైద్యం, త్రాగునీరు, గృహ నిర్మాణాలు, గోదానాలు, వ్యవసాయ పనిముట్ల పంపిణీ వంటి అంశాలలో సకల జగతికి ఆదర్శప్రాయమైన స్వామివారు నిర్వహిస్తున్న సేవలు మనకు తెల్సినవే. ‘సేవ’ అను మాటకు స్వామివారే నిర్వచనంగా నిలిచారు. తమ కనుసన్నలలో పనిచేస్తున్న సాయిసంస్థను సేవకు ప్రతిరూపంగా తీర్చిదిద్దారు. ఏతావాతా, శతాబ్దాల తరబడి మాటలకే పరిమితమైన పరోపకార సంబంధ పుణ్యకార్యాలు భగవాన్ అవతరణతో ఆచరణకు నోచుకున్నాయి. నేడు, నేల నాలుగు చెరగులా లక్షల సంఖ్యలో గల సాయి భక్తులు భక్తి శ్రద్ధలతో నిరాడంబరంగా సేవలు చేస్తూ, వారివారి శక్తికొలదీ పుణ్యం పోగుచేసుకుంటున్నారు. “పుణ్యస్య ఫల మిచ్ఛంతి...” అను శాస్త్ర వచనం భగవాన్ అవతరణ, ఆచరణలతో పూర్వపక్షమైంది. P

శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్:

ప్రేమ

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు లోకానికి అందించిన సందేశాలలో ముఖ్యమైనది 'లవ్ ఆల్ - సర్వ్ ఆల్' (అందరినీ ప్రేమించు - అందరినీ సేవించు) బాలవికాస్ పిల్లలనుండి వృద్ధులవరకు అనుసరించవలసిన ప్రేమతత్త్వం గురించి ఒక దివ్యోపన్యాసంలో స్వామి ఇలా వివరించారు:

“ప్రేమ ప్రపంచంలో అన్నిటికంటే గొప్పది, తియ్యనిది. ప్రేమ ప్రేమను వెతుకుతుంది. ప్రేమకు ఫలం ప్రేమే. ప్రేమకు సాటి మరొకటి లేదు. ప్రేమ అమృతం కంటే తీయనిది.

దైవాన్ని ప్రేమించేవారు దైవాన్ని విడిచి ఉండలేరు. ప్రతిక్షణం వారు దైవ సన్నిధినే కోరుతారు. ద్వాపరయుగంలో గోపికలు శ్రీకృష్ణునిపై గాఢమైన అనురాగ బంధాన్ని ఏర్పరచుకున్నారు. శ్రీకృష్ణుని ప్రేమతో వారు తమను తాము మరచిపోయారు. ప్రాణం ఉన్నవాటికి, లేనివాటికి మధ్య భేదం

కూడా మరచిపోయారు. శ్రీకృష్ణుని వెతకడానికి మల్లెపొదలనుకూడా ప్రశ్నించారు. “ఓ మల్లియాలారా! మా కృష్ణుడు మీ పొదల చాటున ఉన్నాడా? నల్లనివాడు, పద్మనయనములవాడు, చల్లని చూపులవాడు, కృపారసం వెదజల్లే చిరునవ్వులవాడు, మా హృదయాలను దోచుకుని వచ్చిన ఆ శ్రీకృష్ణుని మీరెక్కడయినా చూశారా? మీరు చూస్తే మాకు చెప్పండి” అని వేడుకున్నారు. ప్రేమ ప్రభావం ఇది.

ప్రాచీనులు ప్రబోధించిన, అనుసరించిన భక్తిమార్గాలన్నీ ప్రేమను ఆధారంగా చేసుకున్నవే. వాత్సల్యం, సఖ్యం, మధుర భక్తి, స్మరణం, కీర్తనం, శ్రవణం, అర్చనం మొదలైనవన్నీ ప్రేమతో ఏర్పడేవే.

భక్తుడు జీవితంలో ఎటువంటి స్థితినినా ఎదుర్కొనడానికి సిద్ధంగా ఉండాలి. చెఱకు, రసాన్ని ఇవ్వడానికి నలిగిపోతుంది. అదేవిధంగా ప్రేమ అనే దివ్య అమృతం పొందడానికి భక్తుడు కొన్ని కష్టాలను ఎదుర్కొని పరీక్షలకు గురికావచ్చు. కానీ చివరికి తన భక్తి విశ్వాసాలు మాత్రమే తనకు ఫలం అందిస్తాయి. అప్పుడే దైవ ప్రేమను పొందగలడు.

- బాబా దివ్యోపదేశం (02-09-2001)

సంకలనం: డా॥ లావణ్య సరస్వతి

నిన్ను నీవు మార్చుకో!

వై. రంగనాథరాజు

అది 2005 మే నెల. స్వామి ఎమ్బిఎలో చేరబోయే విద్యార్థులందరినీ ప్రత్యేకంగా రమ్మనటంతో మేమంతా త్రయీ బృందావనంలో స్వామి దారివెంట ఇరువైపులా కూర్చున్నాము. భజనలు ముగిసిన తరువాత స్వామి తిరిగి వస్తున్నారు. ఆ దివ్య దర్శనాన్ని ఆస్వాదిస్తున్నాము. స్వామి నాదగ్గరకు వచ్చారు. నన్ను చూసి నవ్వుతూ ఏదో అన్నారు. సరిగ్గా వినబడలేదు. పైకి లేచే ప్రయత్నం చేశాను. ఇంతలో నా ప్రక్కనే ఉన్న మరో విద్యార్థి చటుక్కున మోకాళ్ళపై నిలబడ్డాడు. అతడు అప్పుడే ఎమ్బిఎలో చేరిన క్రొత్త విద్యార్థి. స్వామి అంటే ఎంతో గౌరవం. రెండు చేతులూ జోడించి, “స్వామీ, మాకోసం మీరెంతో శ్రమపడుతున్నారు. ఇక మీ పని మేము చేస్తాం. ఈ లోకాన్ని మారుస్తాం” అన్నాడు. స్వామితో ఎవరైనా ఆవిధంగా మాట్లాడటం నేనెప్పుడూ వినలేదు. నిర్భాంతపోయాను. స్వామి ఏమంటారో, ఏమనుకుంటారో అన్న ఆలోచనలతో నా మనస్సు ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతోంది. స్వామి మాత్రం అతనివైపు చూసి నవ్వారు. తమ శిరోజు మకుటాన్ని చేతితో పట్టుకొని, “ఈ మాట అన్నవారిని ఇంతమందిని చూశానురా! లోకాన్ని మార్చటం కాదు, ముందు నిన్ను నీవు మార్చుకో” అన్నారు. వెంటనే నావైపు చూసి, “ఏమంటావ్?” అన్నట్లుగా కనుబొమ్మలెగరేశారు, ముందుకు సాగిపోయారు. అప్పుడు గుర్తుకొచ్చింది, పుట్టపర్తిలో పోస్టుగ్రాడ్యుయేషన్ ముగించుకొని బయటకు వెడుతున్న కొందరు విద్యార్థులతో భగవాన్ ఇంటర్వ్యూ రూమ్లో జరిపిన ఈ చక్కని సంభాషణ:

స్వామి: ఇక్కడ మీరందరూ విద్య నేర్చుకున్నారు. ఇప్పుడు బయటి ప్రపంచంలోకి అడుగుపెట్టబోతున్నారు. మరి స్వామికొరకు మీరు ఏం చేస్తారు?

విద్యార్థి 1: స్వామీ, మీకొరకు ఎన్నో సేవలు చేస్తాం. ఆలయాలు కట్టిస్తాం. విద్యాసంస్థలు నెలకొల్పుతాం.

స్వామి: రాంగ్ ఆన్సర్! (ఇంకో విద్యార్థిని చూస్తూ) మరి నువ్వేం చేస్తావ్?

విద్యార్థి 2: స్వామీ, మీకొరకు నేను గ్రామసేవలు చేస్తాను.

స్వామి: రాంగ్ ఆన్సర్! మరి నువ్వో? (ఇంకో విద్యార్థిని చూస్తూ)

విద్యార్థి 3: స్వామీ, మీకొరకు సంఘాన్ని మారుస్తాము.

స్వామి: రాంగ్ ఆన్సర్! అయినా సంఘాన్ని మార్చటం మీ బాధ్యత కాదు.

విద్యార్థులంతా కలిసి: స్వామీ, ప్లీజ్ మీరే చెప్పండి ఏమి చేయమంటారో!

స్వామి: బాయ్స్! మీ చదువు పూర్తయింది. బయటి ప్రపంచంలోకి ప్రవేశిస్తున్నారు. స్వామి మీనుండి ఏమీ ఆశించట్లేదు. మిమ్ములను మీరు మార్చుకోండి. అంతే చాలు. మీలోని మార్చే స్వామికి మీరు అందించవలసిన నైవేద్యం. ఒక చిన్న పిల్లవాడు తన మొత్తం ప్రపంచాన్ని మారుస్తానని నిశ్చయించుకున్నాడు. యుక్త వయస్సు వచ్చాక, “ప్రపంచం చాలా పెద్దది. మొదట దేశాన్ని మార్చిన తరువాత ప్రపంచాన్ని మారుస్తాను” అని నిర్ణయించుకున్నాడు. నలభై సంవత్సరములవాడయ్యాడు. “ఈ దేశం చాలా పెద్దది. కాబట్టి దేశానికి ముందు నా రాష్ట్రాన్ని మారుస్తాను” అని దీక్షబూనాడు. ప్రయత్నించసాగాడు. ఇంతలో అతనికి 60 ఏళ్ళు వచ్చాయి. రాష్ట్రం కన్నా ముందు తన ఊరిని మారుస్తానని భావించి అందుకు ప్రయత్నాలు ప్రారంభించాడు. 80 సంవత్సరాలు నిండాయి. ఊరిని మార్చే ముందు తన కుటుంబాన్ని మారుస్తాననుకొన్నాడు. రాసురాసు 100

సంవత్సరాల పండుముసలివాడై కొనఊపిరితో కొట్టుమిట్టాడుతున్నాడు. అప్పుడు గుర్తించాడు తన తప్పిదం, “అయ్యో, మొదట నన్ను నేను మార్చుకోవలసింది. నన్ను చూసి నా కుటుంబం మారేది. నా కుటుంబాన్ని చూసి ఊరు, ఊరిని చూసి రాష్ట్రం, రాష్ట్రాన్ని చూసి దేశం, దేశాన్ని చూసి ప్రపంచం మారేది” అని. అందుకే స్వామి ఎప్పుడూ చెబుతుంటారు.

When there is righteousness in the heart,
there is beauty in character
when there is beauty in character,
there is harmony at home
when there is harmony at home,
there is order in the nation
when there is order in the nation,
there is peace in the world

(హృదయంలో ధర్మం ప్రవర్తిల్లినప్పుడు శీలంలో సౌందర్యం ప్రతిఫలిస్తుంది.

శీలంలో సౌందర్యం ప్రతిఫలించినప్పుడు గృహంలో సామరస్యం నెలకొంటుంది.

గృహంలో సామరస్యం నెలకొన్నప్పుడు దేశంలో క్రమశిక్షణ వర్ధిల్లుతుంది.

దేశంలో క్రమశిక్షణ వర్ధిల్లినప్పుడు ప్రపంచంలో శాంతి పరిధవిల్లుతుంది)

విద్యార్థి 4: అంటే మేము మారి ఆ తరువాత ప్రపంచాన్ని మార్చమంటారా స్వామీ?

స్వామి: సంఘాన్ని మార్చటం మీ పని కాదు. సంఘాన్ని మార్చటానికి భగవంతుడే అవతరిస్తాడు. నువ్వు మారి ఒక స్ట్రీట్ లైట్ మాదిరి వెలుగుతూ మార్పుకు దారిచూపించు.

విద్యార్థి 5: కానీ, స్వామీ! ప్రపంచంలో ఎక్కడ చూసినా చెడు కనబడుతోంది. స్వార్థం, అసూయ, ద్వేషం అంతటా పెరిగిపోతున్నాయి.

స్వామి: సృష్టిలో ఏ తప్పు లేదు. దృష్టిలోనే తప్పు ఉంది. ఒకసారి కృష్ణుడు దుర్యోధనుని, ధర్మరాజుని పిలిచాడు. ధర్మరాజుతో హస్తినాపురంలో ఒక చెడ్డవాడినైనా వెతికి

పట్టుకొని రమ్మన్నాడు. దుర్యోధనుడితో రాజ్యంలో ఒక్క మంచివాడినైనా వెతికి తీసుకొని రమ్మన్నాడు. ఇద్దరూ సాయంత్రం వరకు రాజ్యంలోని ప్రతి అంగుళం గాలించారు. తిరిగి వచ్చారు. దుర్యోధనుడు, “కృష్ణా! ఈ రాజ్యంలో అసలు మంచివారే లేరు. ప్రతి వానిలో ఏదో ఒక లోపం ఉంది. ఈ రాజ్యంలో మంచివాడంటే నేనే కాబోలు” అని చెప్పాడు. ఇక ధర్మరాజు మాత్రం, “కృష్ణా! ఈ రాజ్యంలో నాకు అందరూ మంచివారే కనిపించారు. ప్రతి వారిలో ఏదో ఒక మంచిగుణముంది. ఈ రాజ్యంలో చెడ్డవాడినంటే బహుశా నేనే కాబోలు” అని బదులిచ్చాడు. దుర్యోధనుడి కళ్ళతో చూస్తే లోకం చెడ్డగా కనబడుతుంది. ధర్మరాజు కళ్ళతో చూస్తే మంచిగా కనబడుతుంది.

విద్యార్థి 5: కాని స్వామీ, మేము మారాలనుకుంటున్నప్పుడల్లా ఏదో ఒక సమస్య వస్తుంది. మా దృష్టిని మళ్ళిస్తుంది.

స్వామి: మీకు ఆరోగ్యవంతమైన శరీరం, చురుకైన మనస్సు ప్రసాదించబడినాయి. వాటిని సరిగ్గా ఉపయోగించుకోవాలి. అవి మీ పనిముట్లు. సమస్యలంతా ఈ పనిముట్లకు మీరు బానిసలుగా మారినప్పుడే వస్తాయి. మితమైన హితమైన ఆహారం, వ్యాయామం, శ్రమతో కూడిన సేవలతో శరీరాన్ని కాపాడుకోవాలి. భగవంతుని నామస్మరణతో మనస్సును నియంత్రించుకోవాలి. మెల్లమెల్లగా మీకే తెలిసివస్తుంది, మీరు ఈ శరీరం, మనస్సు కాదని. దేహాబ్రాంతి వీడిన తరువాత మీకూ దైవానికి భేదమే ఉండదు.

విద్యార్థి 6: స్వామీ! ఈ మార్పుకు మీ అనుగ్రహం కావాలి.

స్వామి: బంగారూ! స్వామి అనుగ్రహం ఎల్లప్పుడూ ఉంటుంది. దానిని ఏవిధంగా ఉపయోగించుకుంటావో నీమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. తన శరీరాన్ని, మనస్సును జయించినవాడు ప్రపంచాన్ని జయించగలడు. నువ్వు ఒక్క అడుగు ముందుకు వేయి, స్వామి నీకోసం పది అడుగులు ముందుకు వేస్తారు. P

ఓం శ్రీసాయి కాలాతీతాయ నమః

డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు

భగవాన్ బాబాను చిన్నప్పటినుంచి తెలిసిన కుటుంబం ఒకటి హోస్పేటలో ఉన్నది. ఆ కుటుంబంలో పిల్లలు 'సత్యం' (బాల సత్యసాయి)తో కలిసి చదువుకున్నారు. వారు సత్యం దివ్యత్వం గురించి తెలిసికొని 1941 వ సంవత్సరంలో పుట్టపర్తికి వెళ్ళి సత్యాన్ని సందర్శించి ఒకసారి హోస్పేటలో తమ ఇంటికి రమ్మని ఆహ్వానించారు. సత్యం సంతోషంగా అంగీకరించాడు.

వారు హోస్పేటలో ఉండగా ఒకరోజు వారింటిముందు ఎడ్లబండి వచ్చి ఆగింది. సత్యం అందులోనుంచి దిగాడు. స్నేహితుడైన సత్యాన్ని చూసేసరికి వారెంతో ఆనందించారు. వారంతా ఎంతో సంబరంగా భోజనాలు చేసుకొని రాత్రంతా కబుర్లు చెప్పుకున్నారు. ఆ స్నేహితుల ఇద్దరి మధ్య సత్యం పడుకొని నిద్రపోయాడు.

మరునాడు ఉదయం సత్యానికి తలంటిపోసి చక్కని భోజనం పెట్టాలని ఆ ఇల్లాలు భావించింది. కానీ, తెల్లవారి చూసేసరికి పక్కలో సత్యం లేడు. ఎంత వెదకినా సత్యం జూడ తెలియలేదు. తరువాత విచారణ చేయగా సత్యం ఆ రోజున అసలు పుట్టపర్తి వదిలివెళ్ళలేదని తెలిసింది. దేశ కాలములకు అతీతంగా ఉండటం ఒక్క భగవంతునికి తప్ప ఎవరికి సాధ్యం!

❀ బాబా ఒకసారి వెంకటగిరి వెళ్ళి ప్రశాంతి నిలయం రాబోతుండగా నిలయంలోని ఒక వృద్ధురాలు బాబా వచ్చేటప్పుడు మధ్యలో తన స్వగ్రామమైన వాయల్పాడులో బాబాను ఆపి తన ఇంట ఆతిథ్యం ఇవ్వాలని భావించి వాయల్పాడు వెళ్ళింది. అక్కడ రహదారిపై కొందరు వ్యక్తులను రాత్రింబవళ్ళు కాపలాపెట్టింది. తీరా కొద్దిరోజులకు బాబా పుట్టపర్తి వచ్చారని తెలిసి ఆమె నిలయం చేరుకున్నది.

బాబా మందిరం మేడపై నిలబడి క్రిందనున్నవారితో మాట్లాడుతూ ఉండగా ఆమె, “బాబా! వాయల్పాడులో రహదారిపై రాత్రింబవళ్ళు ఎదురుచూశాము. మా కళ్ళుగప్పి మీరు ఇక్కడకు ఎలా వచ్చారు?” అని అడిగింది. ఆ మాటకు బాబా పకపకా నవ్వుసాగారు. మరుక్షణం చూస్తే బాబా మేడమీద కాక క్రింద భక్తుల మధ్య నిలబడి ఆమెకేసి చూసి నవ్వుతూ, “చూశావా! ఇప్పుడు మేడపైనుంచి క్రిందకు ఎలా రాగలిగాను? అటువంటిది వాయల్పాడులో మీకు కనపడకుండా నేను మిమ్మల్ని దాటి రాలేనా? నాకు కాలము, ప్రదేశము ఏవీ అడ్డురావు” అన్నారు.. P

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహిక - 38వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

ఆ రోజు సాయంత్రం నుండి సందడి ప్రారంభమైంది. తమిళనాడు రాష్ట్రం నలుమూలలనుంచి భక్తులు బస్సులలో ప్రయాణించి కొడైకెనాల్ చేరుకుంటున్నారు. 'సాయిశ్రుతి' సుందర భవనం రాత్రినుంచే ముస్తాబవుతున్నది. దేనికనుకుంటున్నారు? తెల్లవారితే అది తమిళనాడు నూతన సంవత్సరాది. అలంకరణ చూడముచ్చటగా ఉంది. భగవాన్ సన్నిధిలో ప్రతి రోజూ పండగే! నిత్యకల్యాణం పచ్చతోరణమే! వారు నిత్య నూతనులు, సత్యసనాతనులు.

నేను ఆరోజు కొత్త సూటు వేసుకున్నాను. మాటల మధ్యలో నన్ను చూసి, "ఏమి, కొత్త సూటు ధరించావే!" అన్నారు, బాబా.

"ఈరోజు తమిళ సంవత్సరాది. అందుకని వేసుకున్నాను స్వామీ" అన్నాను.

"నువ్వు ఆంధ్రావాడివి. తమిళ సంవత్సరాదితో ఏం సంబంధం?" అని అడిగారు.

"స్వామీ, మీ సన్నిధిలో అన్ని పండుగలూ అందరూ జరుపుకునేవే. అందుకనే కొత్త డ్రస్సు వేసుకున్నాను" అన్నాను.

"ఏయ్, అంతా దొంగ మాటలు. ఈరోజు నూతన సంవత్సరం కనుక స్వామి ప్రసంగం ఉంటుంది. నీవు ట్రాన్స్‌లేట్ చేస్తావు. అప్పుడు అందరూ నీ డ్రస్సు చూస్తారు. అదీ నీ ప్లాను" అన్నారు.

హోలు నవ్వులతో నిండిపోయిందనుకోండి.

స్వామి అంటున్నారు, "నేను తమిళం, కన్నడలలో కూడా అనర్గళంగా ఉపన్యసించగలను. నా తమిళం వింటూ తమిళులు తన్మయులవుతారు. తమిళులకంటే నేను తమిళం బాగా మాట్లాడగలను. తమిళనాట అనేక సభలలో ప్రసంగించాను. కనుక నీ ట్రాన్స్‌లేషన్ అక్కర్లేదు"

"స్వామీ, మీరు సంభాషణలో తమిళం ధారాళంగా వినియోగించటం నేను అనేక సందర్భాలలో చూశాను, చాలా యథాలాపంగా మాతృభాషలాగా మాట్లాడతారు స్వామీ" అన్నాను.

"మరి నీ సూటు అందరూ చూడాలి కదా" అన్నారు స్వామి. పకపక నవ్వులతో నిండిపోయింది వాతావరణం.

మళ్ళీ స్వామి అన్నారు, "ఈరోజు రెండు ట్రాన్స్‌లేషన్లు పెడదాము. నేను తెలుగులో చెప్తే మేజర్ మహదేవన్ (ఆనాటి తమిళనాడు స్టేట్ ప్రెసిడెంటు) తమిళంలోకి అనువదిస్తాడు. నీవేమో ఇంగ్లీషులో చెప్పు. అందరూ నిన్ను, నీ డ్రస్సును చూస్తారు."

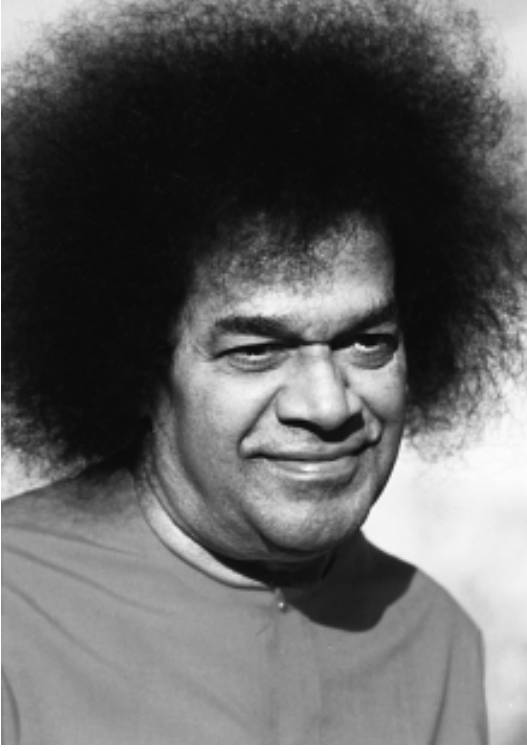
ఎంత సమయస్ఫూర్తి! ఏమా హాస్యచతురత! అది స్వామి సొత్తు.

ఒకసారి స్వామి నన్ను సంకటంలో పడేశారు. పిల్లలు, పెద్దలు, ఆహ్వానితులు, అనంతపురం కాలేజీ జయమ్మ గారు వగైరా ఉండగా స్వామి నన్ను ఇరకాటంలో పడేసిన సందర్భం అది. జయమ్మగారు ఇంగ్లీషులో డాక్టరేట్ పొందినవారు. భగవాన్ సన్నిధిలో 50 సం॥ల పైబడి ఉన్న మహాభక్తురాలు. బాబావారి ఉపన్యాసాలను చాలా సందర్భాలలో ఆంగ్లంలోకి అనువదించిన దిట్ట. ఆరోజున బాబావారు, "అనిల్ కుమార్! నీవు బాగా ట్రాన్స్‌లేట్ చేస్తావా? జయమ్మ బాగా చేస్తుందా? చెప్పు" అన్నారు.

అందరూ నా సమాధానాన్ని వినటానికి ఆత్రుతగా ఉన్నారు. "స్వామీ, మీరే చెప్పాలి" అన్నాను.

"నీ ఉద్దేశ్యంలో ఏమనుకుంటున్నావో చెప్పు చూస్తాం" అన్నారు స్వామి.

"చచ్చానా బాబూ" అనుకున్నాను. నాకంటే ఆమె టెటర్ అందామా అంటే "ఇక నువ్వెందుకు? సెలవు

తీసుకో” అంటారేమో! “నేనే బాగా చెయ్యగలను” అనే ధీమా లేదు, ధైర్యం లేదు. నా సత్తా నాకు తెలుసు కదా! “స్వామీ, జయమ్మగారెక్కడ, నేనెక్కడ! ఆమె నాగలోకం. నావంటి నక్కతో పోలికా! మద్రాసు నగరంలో ఆంగ్ల మాధ్యమంలో చదువుకున్నారు జయమ్మగారు. నేనేమో గుంటూరు మాజేటి గురవయ్య హైస్కూలులో తెలుగు మీడియంలో చదువుకున్నవాడిని. జయమ్మగారు ఇంగ్లీషులో పిహెచ్.డి. చేశారు. నేనేమో ఎమ్.ఎస్సి. బోటనీ చేసినవాడిని. వారికి, నాకు హస్తమశకాంతరం ఉంది” అనేశాను. ఉన్నమాటే చెప్పేశాను దాపరికం లేకుండా.

అప్పుడు బాబావారు, “నాకు నువ్వు చాలులే. మరీ విద్వాంసులైతే భక్తులు రెండు ఉపన్యాసాలు వినవలసి వస్తుంది, ఒకటి నాది, మరొకటి ట్రాన్స్లేటర్‌ది” అంటూ నవ్వేశారు. అందరూ నవ్వుకున్నారు. నేను ఊపిరి పీల్చుకున్నాను బతికిపోయానా అనుకుంటూ. బతికి బట్టకట్టాలంటే శ్రీవారి ముందు తగ్గి ఒదిగి ఉండటం అవసరం. లేకుంటే శృంగభంగం తప్పదు.

ద్రస్సు విషయం రాస్తుంటే మరో చమత్కారం జ్ఞాపక మొస్తోంది. అది బాబావారి ఢిల్లీ పర్యటన సందర్భం. ప్రముఖ వాణిజ్యవేత్తలు, స్వామి భక్తులు అయిన శ్రీ కుల్వంత్‌రాయ్ సాధంలో భగవాన్ విడిది చేశారు. స్వామి వెంట ఉన్న మాకు కూడా అక్కడే బస ఏర్పాటైంది. ఇంటి చుట్టూ ఉన్న విశాలమైన స్థలంలో కొన్ని వందలమంది కూర్చోవచ్చు. తెల్లవారకముందే జనం పోగయ్యేవారు.

ఆ ఉదయాన రెడీ అవుతున్నాను. అద్దం ముందు నుంచుని కొత్త సూటు ధరించి కోటు హుక్కు పెట్టుకుంటున్నాను. హఠాత్తుగా నా వెనుక స్వామి కనిపించటంతో ఉలిక్కిపడ్డాను. “అలంకారం! అలంకారం! మెళో ఒక మాల వేసుకో, సరిపోతుంది” అన్నారు.

చాలా సిగ్గునిపించింది. మనసు సందేహంలో పడింది. స్వామి మాట వెటకారమా? ప్రశంసా? అభిశంసనమా? ఏమర్నా? ఏమిటో నాకర్థం కాలేదు. మొత్తానికి ఆరోజు స్వామి ఉపన్యాసాలు రెండు వేదికలమీద అనువదించి భోజనాల సమయానికి కుల్వంత్‌రాయ్‌గారి ఇంటికి వచ్చేశాము అందరము. కొంత సమయానికి “అనిల్! అనిల్! రా!” అంటూ స్వామి పిలుపు వినిపించింది. వడివడిగా అడుగులేసుకుంటూ మెట్లెక్కి మేడపైకి చేరుకున్నాను. కొందరు పెద్దలుకూడా కూర్చోని ఉన్నారు. “అనిల్‌కుమార్! ఈరోజు స్వామి ఉపన్యాసాలెట్లున్నాయి? బాగున్నాయా?” అని అడిగారు. “చాలా చాలా అద్భుతంగా ఉన్నాయి స్వామీ” అన్నాను. “ఏమి బాగున్నాయి? నీకు నచ్చినవి చెప్పు” అన్నారు.

ఇంకేం? మొదలుపెట్టి రకరకా చెప్పసాగాను. నాకదేమిటోగాని ఇంటి లెక్కలు, పిల్లల పుట్టినరోజులు, వారి వివాహ తేదీలుకాని గుర్తుండవుకానీ, స్వామి సందేశాలు, పద్యాలు, సంఘటనలు, భక్తుల పేర్లు, వాళ్ళ ఊళ్ళు స్పష్టంగా జ్ఞాపకమున్నాయి. వారి సంగతితో కూడినది ఏదైనా ఏ వ్యక్తియైనా ఏ ఊరైనా సామాన్యులైనా, అసామాన్యులైనా ఎవరైనా సరే, నాకు ప్రధానమే! అందువల్ల స్వామినుండి విన్నది తిరిగి వారికి విన్నవించటం నాకు వారి దయతో అలవడింది. అన్ని విషయాలూ వింటూ ఆనందిస్తున్నారు మన స్వామి.

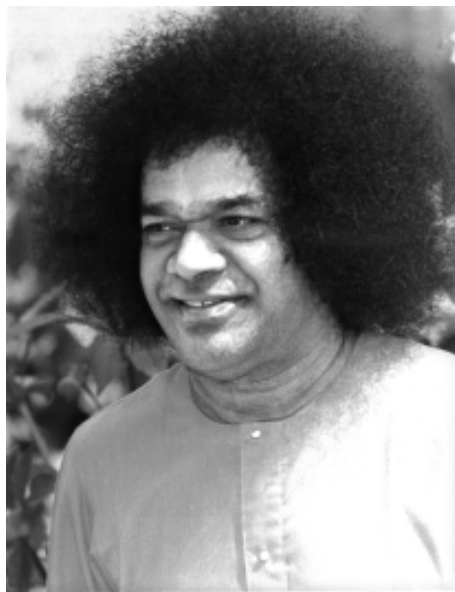
వాతావరణం, పరిసరాలు అనుకూలమని గ్రహించి కొద్దిపాటి చొరవ తీసుకున్నాను. ఆరోజు స్వామి దర్శనానికై వచ్చిన కొంతమంది ప్రముఖుల పేర్లు ప్రస్తావించాను. ఒక్కొక్కరిగురించి స్వామి వ్యాఖ్యానింపసాగారు, “ఓ! ఆయనకేమయ్యా! ఐఎఎస్ ఆఫీసరు. టిప్ టాప్ గా ఉన్నాడు.” మరొకాయన సంగతి ప్రస్తావించాను. “ఆయన చాలా సీనియర్. పాతకాలం ఆఫీసరు. టిప్ టాప్ గా ఉన్నాడు. చూశావా! వారి పద్ధతి అలా ఉంటుంది” అన్నారు. ఇదే అదను అనుకొని, “స్వామీ, ఐదేళ్ళ పదవిలో ఉండిపోయేవారే అంత టిప్ టాప్ గా ఉంటే సాక్షాత్తు భగవంతుడి ప్రక్కనే ఉన్న నేనెలా ఉండాలి?” అన్నాను. “అవును, నువ్వు ఎప్పుడూ టిప్ టాప్ గానే ఉండాలి. ఈ ఒక్క సూట్ తెచ్చుకున్నావా? దినమూ ఇవే వేసుకుంటావా ఏమి?” అన్నారు. “లేదు స్వామీ, సూటుకేసు నిండా తెచ్చుకున్నాను. మీ పర్మిషన్ కోసం ఎదురుచూస్తున్నాను” అన్నాను. “నాకు తెలుసులే! ఇంకేం!

ధరించు. మంచిది” అన్నారు. ఆనాటి నుండి నేను కలర్ సూట్లు ధరిస్తూనే ఉన్నాను. నాకు డివైన్ లైసెన్సు ఉన్నదిగా! కొత్త సూటు వేసుకున్నప్పుడు ఎగాదిగా చూసి, “బానే ఉంది!” అనేవారు స్వామి. ఒక్కొక్కప్పుడు “నడు, అటూ ఇటూ నడు. చూస్తా. ఎలా ఉందో” అనేవారు. ఇవి చిన్న విషయాలు కావచ్చు, స్వవిషయాలు కావచ్చు, ఆధ్యాత్మిక అంతరార్థాలు లేకపోవచ్చు. కానీ మనది సాయి కుటుంబం. ఇంట్లో ముచ్చట్లు చెప్పుకున్నట్లు మన సాయి బాంధవ్యాన్ని తలుచుకుంటూ ఈ ఆనందాన్ని పంచుకుంటున్నాను. స్వామి మన ఇంటి యజమాని, పెద్ద దిక్కు, అచ్చట ముచ్చట వారే తీర్చాలి. కృష్ణ లీలలు, కృష్ణ సాన్నిహిత్యం, కృష్ణ సాహచర్యం భాగవతంలోని ముచ్చట్లే కదా! వాటిని ముచ్చటించుకోవటంలోనే పరమానంద ముంది. అంతేకాని స్వోత్కర్ష కాదు. దాని అవసరం లేదు, వయసు కూడా కాదు.

(సశేషం)

ఆనందాన్ని పరులతో పంచుకోండి

మానవుడు అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ, ఆనందమయ కోశములతో కూడినవాడు. విజ్ఞానమయం తరువాతనే ఆనందమయ కోశం. విజ్ఞానమును పోషించుకున్నప్పుడే ఆనందం చిక్కుతుంది. మీ ఆనందమయ జీవితాన్ని ఇతరులతో పంచుకోండి. ఆ ఆనందం విలువ ఎంత గొప్పదో మీకు తెలియదు. అగ్నితో చేరినప్పుడు పుల్ల కూడా అగ్నిగా మారినట్లు, మీరు స్వామి మనోతత్వానికి సమీపమైనప్పుడు ఆ ఆనంద మనోతత్వం మీలోకూడా ప్రవేశించి మీ మనస్సునుకూడా ప్రకాశవంతం చేస్తుంది. ఆవిధంగా మీలో ఆనందాన్ని ఆవిర్భవింపజేస్తుంది. ప్రేమమయతత్వమే ఆనందం. ప్రేమే ఆనందం. విశ్వవ్యాప్తమైన చైతన్యమే ప్రేమ.

- బాబా

(ధారావాహికం - 43వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

ప్రవర్తనలో పరివర్తన

భగవాన్ అనేకసార్లు నిర్బంధంగా స్పష్టంగా తమ అవతార తత్వాన్ని గురించి ఈవిధంగా విశదీకరించేరు: “నేను అనేకవిధములైన చమత్కారముల (మిరకిల్స్)తో భక్తులను నావద్దకు వచ్చేలాగ ఆకర్షించి వారి ప్రాపంచికమైన కోరికలు తీర్చి, క్లిష్టమైన సమస్యలను పరిష్కరిస్తాను. అయితే, భక్తుల జీవితాంతం వారికీవిధంగా సహాయం చేస్తూ వారి ప్రాపంచిక భోగభాగ్యాలను పరిరక్షించటం నా అభిమతం కాదు. ఈ చమత్కారాల ద్వారా మీ మనస్సులను ఆకట్టుకొని, కష్ట సుఖాలవల్ల మీలో సమభావం పెంపొందించి మీ ప్రవర్తనలో నైతిక పరివర్తన తీసుకురావటం, మిమ్మల్ని ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధల ద్వారా సంస్కరించటం నా లక్ష్యం.

ఈ సంస్కార ప్రభావంతో మీలో పరోపకార పరాయణత్వం ప్రేరేపించటం నా అవతారోద్యమం. పరోపకారంయొక్క పరాకాష్ఠయే ఆత్మసాక్షాత్కారం. మానవ జీవిత పరమావధి అయిన ఈ ఆత్మసాక్షాత్కారమనే గమ్యం చేరే ఆధ్యాత్మిక సాధనలో ప్రవేశపెట్టి మీ జీవితాలకు సాఫల్యత చేకూర్చటమే నా అవతార మహోద్యమం. చమత్కారం, సంస్కారం, పరోపకారం, ఆత్మసాక్షాత్కారం... ఇదీ మానవుల హృదయాలలో నేను ప్రభవించజేసే పరిణామ క్రమం. అదే ధర్మస్థాపన. ఆత్మసాక్షాత్కారమే జీవిత గమ్యం.”

“భోగమే రోగం, త్యాగమే యోగం” అంటారు భగవాన్. వారి చమత్కారములద్వారా మానవుల జీవితాలలో ప్రవేశించి వారిని భగవాన్ ఏవిధంగా సంస్కరించి ఆధ్యాత్మిక సాధనలో ప్రవేశపెట్టి,

భవరోగములనుండి కాపాడి, వాళ్ళలో త్యాగబుద్ధి కలిగిస్తారో అన్నది భక్తులందరికీ ఎంతో కొంత అనుభవమే. అలాంటి అనుభవాలద్వారా సంస్కరింపబడిన కొందరు భక్తుల జీవితాలను ఉదాహరణలుగా పరిశీలిద్దాం.

1. విజయ్

విజయ్ శిరిడీ సాయి భక్తుల కుటుంబానికి చెందినవాడు. శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిని తీవ్రమైన పదజాలంతో విమర్శించేవాడు. 1986లో నాగ్ పూరులో కమర్షియల్ ట్యాక్స్ ఇన్స్ పెక్టర్ గా ఉద్యోగం లభించింది. అది జీతంకంటే పై రాబడి ఎక్కువ ఉండే అవకాశాలున్న ఉద్యోగం అవటంవల్ల దురభ్యాసాలకు, దుస్సాంగత్యానికి లోయ్యాడు. అతనికి 1990లో కుమార్తె కలిగింది. శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిహార్ పేరుప్రతిష్టలు గల స్కూలు కాబట్టి తన బిడ్డను అందులో చేర్పించేడు. శిరిడీ సాయియే సత్యసాయిగా అవతరించారన్న ప్రకటనపట్ల విముఖంగా స్పందించినప్పటికీ తన బిడ్డ చదువుతున్న స్కూలుకి ఆరాధ్యుడైన శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిని గురించి కొంత తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలంతో కొందరు సాయి భక్తులైన మిత్రులతో అప్పుడప్పుడు భజనలలో పాల్గొనేవాడు.

1995 అక్టోబరులో అతను ఒంటరిగా పుట్టపర్తికి ప్రయాణమై వెళ్ళేడు. అక్కడ దసరా వేడుకలు, భక్తుల క్రమశిక్షణ, కార్యక్రమాలు అతనిని ఆకట్టుకున్నాయి. భక్తి లేకపోయినా నిత్యం భజనలో కూర్చునేవాడు. నాలుగు రోజులయ్యేక తిరిగి ప్రయాణమై వెళ్ళేరోజున తలవని తలంపుగా భజనలో తాను మొదటి లైనులో కూర్చోని

ఉండగా బాబావారు సరిగ్గా అతని ఎదుట నిలబడ్డారు. అప్రయత్నంగా వారి పాదాలు స్పృశించగా అతని ఒడలు అనిర్వచనీయమైన భక్తి భావంతో జలదరించి, ఆనందాశ్రువులతో చేతులు జోడించేడు. తత్ఫలితంగా 1996 నుండి అతడు సత్యసాయి సేవాదళ్ సభ్యుడై ప్రశాంతి నిలయం సేవలలో పాల్గొనటం ప్రారంభించేడు.

1996 సెప్టెంబరులో అతడు పుట్టపర్తికి వస్తూండగా రైల్వే ఉదయం ఐదు గంటలకు భగవాన్ అతనికి స్వప్నంలో కనబడి, “నీకేమి కావాలి?” అని అడిగారు. “స్వామి అనుగ్రహం తప్ప నాకే కోరిక లేదు” అన్నాడు. “అది ఎలాగూ ఉందిగా” అంటూ భగవాన్ అదృశ్యమయ్యేరు. మెలకువ వచ్చిన తరువాత ఆ కల కేవలం స్వామినిగురించి ఆలోచిస్తూ ఉండటంవల్ల సంభవించిందని భావించేడు.

1996 సెప్టెంబరు 26వ తేదీన అతనికి మొదటి లైను దొరికింది. ప్రక్కనే కూర్చున్న భక్తునివద్ద స్వామినిగురించి రచించిన పుస్తకం ఉండటం చూసి ఒకసారి చదివి ఇస్తానని తీసుకుని పేజీలు తిరగేస్తూంటే, ఒక పేజీలో యాదృచ్ఛికంగా అతని దృష్టి స్వామి చెప్పిన ఒక వాక్యంపై పడింది. “నేను మీ కలలో నా సంకల్పానుసారమే దర్శనం ఇస్తాను. నన్నుగురించి మీరు ఆలోచిస్తూ ఉండటంవల్ల మీ కలలో కనబడ్డానని అనుకోవటం పొరపాటు”

ఆ వాక్యం చదివి తన కలగురించి తాను చేసిన ఊహాగానం ఎంత పొరపాటో గ్రహించి, ఆ కల ప్రాముఖ్యతను తెలుసుకుని దిగ్భ్రమ చెందేడు. ఇంతలో స్వామి దర్శనం లైనులోకి రావటం చూసి తను రాసిపెట్టుకున్న ఉత్తరం చేత్తో పట్టుకొని కూర్చున్నాడు. స్వామి దగ్గరగా వచ్చేరు. అతనికి ఇరుప్రక్కల ఉన్నవాళ్ళ చేతుల్లోని ఉత్తరాలు తీసుకున్నారాని, విజయ్ చేతిలోని ఉత్తరం తీసుకోలేదు.

ఆ సంఘటన అతని హృదయంలో విప్లవాత్మకమైన సంచలనం సృష్టించి అనూహ్యమైన పరివర్తనకు నాంది ప్రస్తావన జరిగింది. ఆనాటినుండి దుర్జన సాంగత్యం త్యజిస్తానని, లంచం తీసుకోనని ప్రతిజ్ఞ చేసి తన ప్రతిజ్ఞను

విన్నవిస్తూ స్వామికొక జాబు రాసి పెట్టుకున్నాడు. మర్నాడుకూడా దర్శనంలో మొదటి లైను దొరికింది. స్వామి దగ్గరకు రాగానే ఆత్రుతగా జాబు ఎత్తి పట్టుకున్నాడు. స్వామి చిరునవ్వుతో అందుకుని పాద సమస్కారం ప్రసాదించేరు. దానితో మానసికంగా అతడు సింహబలుడై ప్రతిజ్ఞా పాలనకు ఉపక్రమించేడు. నాటి నుండి లంచం తీసుకోవటానికి నిరాకరించి, వ్యాపారస్తులకు, తోటి ఉద్యోగులకు ఆశ్చర్యం కలిగించేడు. తన నీతి నిజాయతీలు నిలుపుకోవటానికి తన జీవన శైలిని నియంత్రించుకున్నాడు. పోకులకు, సరదాలకు స్వస్తి చెప్పేడు. ఎన్నో కష్ట నష్టాలను దృఢ విశ్వాసంతో ఎదుర్కొని ఉద్యోగరంగంలోనూ సమాజంలోనూ నీతి నిజాయతీలతో ఆదర్శప్రాయమైన వ్యక్తిగా పేరు సంపాదించుకున్నాడు. మధ్యప్రదేశ్ సత్యసాయి సంస్థలో క్రియాశీలక కార్యకర్తగా పేరు తెచ్చుకుని స్వామియొక్క అనుగ్రహ నిధికి అర్హుడయ్యేడు.

2. జెరిమి హోఫర్

అమెరికాలో ఉన్న డెన్వర్ యూనివర్సిటీలో తన 18వ ఏటనే ఎమ్.ఎస్.సి. చేశాడు, హోఫర్. తల్లిదండ్రులు నిజాయతీకి కట్టుబడిన క్రిస్టియన్లు. అయితే, గారాబంగా పెరగటంవల్ల తల్లిదండ్రుల యెడల భయభక్తులు లేక దుష్ట సహవాసాల మూలంగా తన చదువును, స్వతంత్రమును

దుర్వినియోగం చేసుకుని, చివరకు లాభసాటి వర్తకమని మత్తుమందుల వర్తకం (డ్రగ్ పెడలింగ్)లో ఇరుక్కుని పోలీసులకు చిక్కగా వాళ్ళు అతనివద్ద ఉన్న మత్తుమందు సంచీని స్వాధీనం చేసుకుని, తన దేశంకాని దేశంలో జైల్లో వేశారు. జైలు జీవితం దుర్భరంగా ఉంది. అతనికి జామీనిచ్చేవాళ్ళు కూడా లేరు. అంతక్రితం బాబాను గురించి, వారి కరుణను, మహిమలనుగురించి విన్నా ఆ వ్యాపారం మత్తులో బాబానిగురించి ఆలోచించవలసిన అవసరం కలగలేదు.

ఆ నిస్సహాయ జైలు జీవితంలో పశ్చాత్తాపంతో బాబాను ప్రార్థించేడు. మర్నాడొక పరిచయస్థుడు జామీనిచ్చి విడుదల చేయించి వెంటనే తన రాష్ట్రానికి వెళ్ళమని ఎయిర్పోర్టులో దింపేడు. హోఫర్ దగ్గరున్న టికెట్ కు కాలపరిమితి దాటిపోయింది. చేతిలో చిల్లిగవ్వ లేదు. పరిచయస్థులుగాని, స్నేహితులుకాని లేని ఆ నిస్సహాయ దీనస్థితిలో ఎయిర్పోర్టు ఆఫీసరు జాలిపడి అతని ఊరుకి టికెట్ ఇచ్చేడు. ఈ అద్భుత పరిణామం బాబా అనుగ్రహ ప్రసారమే అని గ్రహించేడు. తన ఊరు తిరిగి వెళ్ళిన తరువాత సాయి భజన సెంటర్ కి వెళ్ళి భక్తితో సహాయ కార్యక్రమాల్లో పాల్గొనేవాడు. తల్లిదండ్రులకు అతనిని మహిమాన్వితమూర్తి అయిన బాబా రక్షించేరన్న గౌరవం ఉంది కానీ, తమ తీవ్రమైన క్రిష్టియన్ మత విశ్వాసాల దృష్ట్యా బాబా భక్తులు కాలేదు. హోఫర్ మాత్రం స్వామినిగురించి విని, చదివి, మరింత భక్తి విశ్వాసాలతో సాయి సెంటర్ కార్యకలాపాల్లో పాల్గొంటూ వచ్చాడు.

తనపై ఉన్న పోలీసు కేసు విచారణకు వచ్చినప్పుడు, తన సంచీలో మత్తుమందు దొరకటంవల్ల కనీసం రెండు మూడు సంవత్సరాల జైలు శిక్ష తప్పదని, తను మళ్ళీ ఆ జైలు నరకం అనుభవిస్తే సాయి భక్తుల మధ్య అవమానం తప్పదన్న భయాందోళనలతో మానసికంగా క్రుంగిపోతూ 'అన్యథా శరణం నాస్తి' అన్న సర్వస్వ శరణాగతి భావంతో స్వామిని ఆరాధించసాగాడు. అతని సంచీలో ఉన్నది నిజంగా మత్తుమందే అయినప్పటికీ రసాయనిక పరీక్షల్లో అనూహ్యంగా అది మత్తుమందు కాదని తేలటంచేత బేషరతుగా అతనిని విడుదల చేసిన వార్త వెలువడింది.

వెంటనే ఇండియా వచ్చి స్వామిని దర్శించి 1993లో ఇంటర్వ్యూ పొందేడు. స్వామి ఆ యువకునితో ఫోటో కూడా తీయించుకున్నారు. అతని చరిత్ర అంతా, అతను చెప్పకమునుపే స్వామి చెప్పి, అతని చదువును సద్వినియోగం చేసుకుంటూ ఉద్యోగంలో చేరి విద్యార్థులకు మానవతా విలువలను బోధించమని చెప్పేరు. "స్వామీ, నా జీవితం స్వామి బోధలకు అంకితం చేసాను. నాది ఒక్క కోరిక. మా తల్లిదండ్రులను కూడా స్వామి భక్తులుగా మార్చండి" అని ప్రార్థించేడు. "మీ తల్లిదండ్రులకు జీసస్ యెడల ప్రగాఢ విశ్వాసం ఉంది. అందుచేత వాళ్ళు కూడా నా భక్తులే. వాళ్ళని మార్చటం అసంపరం. నీలో వచ్చిన మార్పుని నిలబెట్టుకుని వృద్ధిలోకి రా" అని స్వామి ఆశీర్వాదించేరు.

జెరిమి హోఫర్ గత 15 సంవత్సరాలుగా సత్యసాయి సంస్థలో జాతీయస్థాయి కార్యకర్తగా పదవిని నిర్వహిస్తూ, ఉద్యోగరీత్యా సమాజంలో పేరుప్రతిష్ఠలతో వర్ధిల్లుతున్నాడు. ఎక్కడ అమెరికా! ఎంతటి పొగురుబోతు యువకుడు! పశ్చాత్తాపపుడైన ఆ యువకునిలో ఎంత విచిత్రంగా పరివర్తన తెచ్చేరు స్వామి!

దివ్య దర్శన ప్రభావం

హంగేరీ దేశానికి ముఖ్య పట్టణమైన బుడాపెస్ట్ లో ఉన్న సిల్వీయా జారెడ్ చాలా చురుకైన, స్వతంత్ర భావాలు కల కన్య. 14వ ఏటనే ఇల్లు విడిచిపెట్టి, చదువు మాని, వ్యాపార ప్రచార రంగంలో 'సేల్స్ గర్ల్'గానూ, 'మోడల్'గానూ పనిచేస్తూ తన ధనార్జనతో ఒక ఇల్లు కొనుక్కుంది. కాలక్రమేణ చెడు సహవాసాలలో పడి వ్యసనాలకు లోనై చివరకు మత్తుమందుకు కూడా అలవాటు పడింది. అదే ఆనంద జీవితమన్న భ్రమతో ఆ ఎండమావులను వెంటాడుతూ తన శ్రేయోభిలాషులకు దూరమై దేశద్రిమ్మరిగా జీవించసాగింది. అలా ఏడేళ్ళు గడిచేయి. స్వతహాగా తెలివైంది కాబట్టి తను ఇలాగ ఎన్నాళ్ళు జీవించగలదు! తన జీవితానికొక లక్ష్యం లేదా? అన్న ఆత్మపరిశీలనతో తిరిగి చదువుకోవాలన్న ఆలోచనతో స్కూల్లో చేరింది.

ఆ స్కూల్లో ఒక టీచర్ సత్యసాయి భక్తురాలు. ఆమె ప్రదర్శించిన, 'నిర్మల ప్రేమ' (వ్యూర్ లవ్) అనే పేరుతో ఉన్న బాబావారి దర్శనం వీడియో చూసి అత్యంత ప్రభావితురాలై, వారి అనుగ్రహం సంపాదించాలన్న పట్టుదలతో తన 22వ ఏట (1998) ఇండియా వచ్చి, పుట్టపర్తిలో బాబాను నూరడుగుల దూరం నుంచి చూసింది. ఆ దివ్య దర్శనం ఆమెలో సంచలనం సృష్టించింది. తన గత జీవితాన్ని క్షాళన చేసుకుని, నూతన జీవితం ప్రారంభించి, స్వామి అనుగ్రహం పొందాలన్న ఆశయంతో, తన దుష్ట సహవాసాలను, వ్యసనాలను ఆత్మవిశ్వాసంతో త్యజించి, అక్కడ ఉన్న సత్యసాయి కేంద్రంలో సభ్యురాలయింది. త్రికరణశుద్ధిగా స్వామి ప్రబోధనలను విశ్వసిస్తూ, సాధనా దీక్ష చేపట్టి అనతి కాలంలోనే ఆ కేంద్రానికి అధ్యక్షురాలైంది.

ప్రశాంతి నిలయంలో జరిగిన క్రిస్మస్ పర్వదినం దర్శించి నూతనోత్సాహంతో మరుసటి సంవత్సరం తన తల్లిని, కాబోయే భర్తని వెంటపెట్టుకుని వచ్చింది. హంగేరీ భక్తుల సాంస్కృతిక కార్యక్రమంలో ప్రముఖ పాత్ర వహించినందుకు మెచ్చి స్వామి ఆమెను దగ్గరకు పిలిచి ఒక బంగారు గొలుసు సృష్టించి ప్రసాదించి, పాద నమస్కారమిచ్చి ఆశీర్వాదించేరు. ఆమె ఆనందానికి అవధులు లేవు. సాయి సంస్థలలో తన కృషిని ఆమె ద్విగుణీకృత భక్తి విశ్వాసాలతో కొనసాగించింది. మరో మూడు సంవత్సరాలలో హంగేరీ సత్యసాయి సంస్థలో జాతీయస్థాయి సమన్వయకర్తగా నియోగింపబడింది. స్వామి ఏవిధంగా భక్తులను ఆకర్షించి వారి దివ్య సంకల్పంతో వాళ్ళలో ఎంతటి అనూహ్యమైన పరివర్తన తీసుకొస్తారో తెలుసుకోవటానికి ఆమె ప్రత్యక్ష సాక్షి.

(సశేషం)

నూతన సంవత్సర దివ్యాశీస్సులు

సాయిరామ చిలుక సంతోషమును తెచ్చి
ఆదునో నీ ఆత్మ పంజరమున
సాయికృష్ణ మురళి గానంబుతో వచ్చి
ఊదునో నీ ఊహ వీధియందు
సాయి శివుడు భస్మ సామ్రాజ్యమును తెచ్చి
చల్లనో నీ యుల్లమందు నిల్చి
సాయి గోపాలుడు సత్యధర్మము తెచ్చి
హృదయ మంటపమెక్కి ఊయలూగు
ఇట్లు రాబోవు వర్షంబు రమ్యముగను
వచ్చి ఇచ్చును పైవన్ని పుచ్చుకొనుము
సాయి నామంబె నీకిక సాధనంబు
అందుకొనవమ్మ ఈ ఆనందమమ్మ

(భగవాన్ ఒక భక్తురాలికి వ్రాసిన లేఖ నుండి)

అఖండ భజన

భగవాన్ జన్మదినోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని ప్రపంచ వ్యాప్తంగా సాయి సమితులలో, కేంద్రాలలో నవంబరు మాసంలో రెండవ శనివారం సాయంవేళలో ప్రారంభమై 24 గంటలపాటు అఖండ భజన జరుగుతుంది. ప్రతి వ్యక్తిలో నిబిడీకృతమై ఉన్న దివ్యత్వాన్ని జాగృతం చేయటం అఖండ భజన లక్ష్యం. ఈ సంవత్సరం ప్రశాంతి నిలయంలో నవంబరు 8వ తేదీ శనివారం సాయంవేళ 6 గం||లకు ప్రారంభమైన అఖండ భజన ఆదివారం సాయంకాలం 6 గం||లకు స్వామి స్వరంలో 'హరి భజన బినా...', 'ప్రేమ ముదిత మనసె కహో...' పాటలతో ముగిసింది. భజనకు ముందు ప్రొ|| కె. అనిల్ కుమార్ నామస్మరణ విశిష్టతను వివరించారు.

“విశ్వమెల్లడ వ్యాప్తియై వెలయువాడు
భక్త జనులకు ప్రాపుడై బరగువాడు
భక్తి నొసగి రక్షించెడి శక్తిమయుడు
పర్తివాసుడు నిన్నేల హత్తుకొనడు”

అన్న దివ్యప్రకటనను ప్రస్తావిస్తూ, ‘నిన్నేల హత్తుకొనడు’ అని మాత్రమేగాక ఒకమారు స్వామి ‘నిన్నేల ఎత్తుకొనడు’ అనికూడా చెప్పారన్నారు. స్వామి మాటలను మనము విశ్లేషిస్తే అద్భుతమైన అంతరార్థం గోచరిస్తుంది. ‘హత్తుకొనుట’ను వారి దివ్యప్రేమ భావనకు బాహ్య ప్రకటనగా భావిస్తే, ‘ఎత్తుకొనుట’ అనేది భక్తునియొక్క సంపూర్ణమైన రక్షణ భారాన్ని వహించి, ఉన్న స్థితినుండి

5 ఉన్నత స్థితికి గొనిపోవుటగా విశ్లేషించవచ్చు.

బ్యాటరీ వాహనాలు

వృద్ధులైన సందర్శకుల సౌకర్యార్థమై ఆశ్రమ నిర్వాహకులు నిలయంలో నవంబరు 17వ తేదీన రెండు వాహనాలను ప్రవేశపెట్టారు. బ్యాటరీతో పనిచేసే ఈ వాహనాలు గణేశ మందిరం నుండి సందర్శకులు వారి లగేజీతో సహా వారికి కేటాయించిన వసతికి చేరుకోవటానికి ఎంతో ఉపకరిస్తున్నాయి. ఈ వాహనాలు నిత్యం సందర్శకులకు అందుబాటులో ఉంటాయి.

బాల కళాకారునిచే వయోలిన్ కచేరీ

నవంబరు 17వ తేదీన సాయంవేళలో వర్ధమాన వయోలిన్ కళాకారుడు 15 యేళ్ళ సాయి రక్షిత్ త్యాగరాజ కీర్తనలను, ముత్తుస్వామి దీక్షితార్ కీర్తనలను వినిపించాడు. ఈ చిరంజీవి తొమ్మిదేళ్ళ ప్రాయంలోనే వయోలిన్ వాదనలో ప్రతిభ కనబరిచాడు. భారతదేశంలో, ఇంకా విదేశాలలోనూ కచేరీలలో పాల్గొని సంగీత విద్వాంసుల ప్రశంసల నందుకున్నాడు.

సీతారాముల కల్యాణం, రథోత్సవం

నవంబరు 18వ తేదీన విశ్వకల్యాణానికి ప్రతీక అయిన సీతారాముల కల్యాణం, వేణుగోపాలస్వామి రథోత్సవములతో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి 89వ జన్మదినోత్సవ వేడుకలు ప్రారంభమయ్యాయి. ఆ రోజు సాయం సమయంలో సూఫీ గాయకురాలు శ్రీమతి కాజల్ చండీరమణి భక్తిగీతాలను పాడారు.

మహిళా దినోత్సవం

భగవాన్ బాబావారు 1995లో నవంబరు 19వ తేదీని మహిళా దినోత్సవంగా ప్రకటించి, సాయి సంస్థలు ప్రతి సంవత్సరం ఆరోజున మహిళా దినోత్సవాన్ని నిర్వహించాలని సూచించారు.

ఈ సంవత్సరం నవంబరు 19వ తేదీన ఉదయం డా|| కె.పి. సాయిలీల ఆరోజు ఉపన్యసించును డా|| స్నేహలత దేశ్ముఖ్, శ్రీమతి మాధురీ నాగానండ్, ప్రొ|| మధుకపానీలను సభకు పరిచయం చేశారు.

డా॥ దేశ్ముఖ్ ముంబై విశ్వవిద్యాలయానికి వైస్ ఛాన్సలర్‌గా పనిచేశారు. శ్రీమతి మాధురీ నాగానండ్ శ్రీ సత్యసాయి ఈశ్వరమ్మ మహిళా సంక్షేమ ట్రస్టు సభ్యులు. ప్రొ॥ మధుకపాని శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ అనంతపురం క్యాంపస్‌కు డైరెక్టర్‌గా వ్యవహరిస్తున్నారు.

ముందుగా డా॥ దేశ్ముఖ్ ప్రసంగిస్తూ ప్రశాంతి నిలయంలో నెలకొని ఉన్న క్రమశిక్షణను, పవిత్రతను కొనియాడారు. క్రమశిక్షణను అలవరచుకొని ధైర్యంగా మెలగాలని మహిళలకు పిలుపు నిచ్చారు. తాను మంచి విషయాలు నేర్చుకోవాలనే లక్ష్యంతోనే ప్రశాంతి నిలయం వచ్చానని, సత్ప్రవర్తనను పెంపొందించుకోవటానికి వయసు ఆటంకం కాదని చెప్పారు.

శ్రీమతి మాధురీ నాగానండ్ ఈశ్వరమ్మ మహిళా సంక్షేమ ట్రస్టు అమలుచేస్తున్న సంక్షేమ పథకాలను వివరించారు. పిల్లలను ఆదర్శవంతంగా తీర్చిదిద్దటంలో మహిళల బాధ్యతను గుర్తు చేశారు.

ప్రొ॥ మధుకపాని మాతృత్వముయొక్క విశిష్టతను వివరించారు. అనంతరం భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసాన్ని ప్రసారం చేశారు. భగవాన్ తమ సందేశంలో స్త్రీ అనగా ప్రకృతియొక్క స్వరూపమే అన్నారు. ప్రాచీన కాలంలో మహర్షులు సమాజంలోని సమస్యలను స్త్రీలను ఆధారం చేసుకొనియే పరిష్కరించేవారు. స్త్రీల పవిత్ర హృదయాలే దానికి కారణమన్నారు. ఈనాడు ప్రపంచంలో ఉన్న దుఃఖానికి, కష్టానికి పవిత్ర హృదయాలైన స్త్రీ పురుషులు కొరవడటమే కారణ మన్నారు.

ఆనాటి సాయంకాలం శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూల్ విద్యార్థినుల వేద పఠనానంతరం శ్రీమతి రిచా శర్మ 'ప్రార్థన సునియే శ్రీ భగవాన్' కీర్తనతో సంకీర్తనను ప్రారంభించారు. 'అల్లాహు అల్లాహు', 'గిరిధర శ్యామ గోపాల' కీర్తనలు వీరి కచేరీలో చోటుచేసుకున్నాయి.

వీరి సంకీర్తనానంతరం శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూలు బాలలు 'లాడ్ సాయి యుగ యుగ అవతార్' నృత్య నాటికను సమర్పించారు. వివిధ అంశాలతో కూడిన

ఈ నృత్యనాటికద్వారా బాలలు భగవాన్ బాబావారి దివ్యత్వాన్ని, ఆధ్యాత్మిక సందేశాన్ని హృద్యంగా ఆవిష్కరించారు.

అంతర్జాతీయ సాయిసంస్థల ప్రదర్శన

నవంబరు 20వ తేదీన విదేశీ భక్తులు 'మానవ సేవే మాధవ సేవ' ఇతివృత్తంపై ఒక ప్రదర్శన ఇచ్చారు. శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థలు చేపట్టిన సేవాకార్యక్రమాలు ఈ ప్రదర్శనకు స్ఫూర్తి. పాటలతో, వ్యాఖ్యానాలతో, వీడియో క్లిప్పింగ్‌లతో ఈ ప్రదర్శన రక్తి కట్టింది. భగవాన్ బాబావారిగురించి, సాయిసంస్థల కార్యకలాపాలగురించి ప్రజలలో అవగాహన కలిగించటం ఈ ప్రదర్శన లక్ష్యం. శ్రీ సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ డిజాస్టర్ రిస్క్ కమిటీ కోఛైర్మన్ డా॥ జాక్ ఫీలి ప్రసంగిస్తూ భగవాన్ బాబావారు సర్వాంతర్యామి అన్నారు. తీవ్రమైన హైయన్ తుపాను తాకిడికి గురి అయిన ఫిలిప్పైన్స్‌లో తనకు కలిగిన అనుభవం నేర్పిన పాఠమిది అన్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థల జోన్ 3 చైర్మన్ శ్రీ నెవిల్లి ఫెడెరిక్స్ ప్రేమభావనను, ఆత్మవిశ్వాసాన్ని పెంపొందించుకొని, ఆధ్యాత్మిక స్ఫూర్తితో జీవితాన్ని వివిధంగా సఫలం గావించుకోవచ్చునో భగవాన్ సన్నిధిలో తాను నేర్చుకున్నానన్నారు.

తదుపరి సాయి యువత సమర్పించిన కార్యక్రమంలో ఇంటర్నేషనల్ హ్యూమానిటేరియన్ ఆర్గనైజేషన్‌లో పరిశోధకునిగా ఉన్న వ్యక్తి స్వీయూసుభవం ప్రధానాంశం. అతను 126 దేశాలలో పర్యటించి, సాయిసంస్థల కార్యక్రమాలను పరిశీలించి, ఇక ఈ పరిశోధన చాలు, ఈ సంస్థలో నేను అంతర్భాగం కావాలి అని భావించి, సాయి సేవకునిగా మారిపోతాడు.

మురళీ గానం

నవంబరు 21వ తేదీన సాయంవేళలో శ్రీ శశాంక్ సుబ్రహ్మణ్యం మురళీ గానంతో భక్తులను అలరించారు. 'నగుమోము', 'వైష్ణవ జనతో', 'ప్రేమ ముదిత మనసె కహో' పాటలు సభికులను ఆకట్టుకున్నాయి.

స్నాతకోత్సవం

నవంబరు 22వ తేదీన పరిగణిత విశ్వవిద్యాలయమైన శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ 33వ స్నాతకోత్సవం ఘనంగా జరిగింది. వేదికపై వ్యవస్థాపక ఛాన్సలర్ అయిన భగవాన్ బాబావారికొరకు ఒక సింహాసనాన్ని ఏర్పరిచారు. ఉదయం గం 10.30 లకు యజుర్మందిరంనుండి బ్యాండు వాదనతో విశ్వవిద్యాలయ రిజిస్ట్రార్ లాంఛనప్రాయంగా గదను ధరించి, వేత్రధారులైన ఇద్దరు విద్యార్థులతో సాయికుల్పవత్ హాలులోని వేదికవద్దకు చేరుకున్నారు. స్నాతకోత్సవ ముఖ్య అతిథి ఇస్రోలో డైరెక్టర్గా పనిచేసి పదవీ విరమణ చేసిన డా॥ కృష్ణస్వామి కస్తూరి రంగన్, విశ్వవిద్యాలయ ఛాన్సలర్ జస్టిస్ (రిటైర్డ్) ఎమ్.ఎన్. వెంకటాచలయ్య, పూర్వ వైస్ ఛాన్సలర్లు, ఎకడమిక్ కౌన్సిల్ మెంబర్లు వేదికపై ఆసీనులయ్యారు.

వేద ప్రవచనానంతరం వైస్ ఛాన్సలర్ ప్రొ॥ శశిధర ప్రసాద్ స్నాతకోత్సవాన్ని ప్రారంభించడానికి అనుమతి ఇవ్వమని భగవాన్ బాబావారిని ప్రార్థించారు. బాబావారి స్వరంలో, “ఐ డిక్లైర్ ది కాన్వోకేషన్ ఓపెన్” అన్న మాటలు వినపడ్డాయి. అనంతరం ప్రొ॥ శశిధర ప్రసాద్ ప్రసంగించారు. విలువలతో కూడిన విద్యనందించడం శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ ప్రత్యేకత అన్నారు. విద్యార్థిని విద్యార్థులలో సచ్చిలాన్ని పెంపొందింపజేయటం ఈ విశ్వవిద్యాలయ ముఖ్య లక్ష్యమన్నారు. శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయం యు.జి.సి. నాక్ కమిటీ గుర్తింపు పొందిన 250 విశ్వవిద్యాలయాలలో ఎనిమిదవ స్థానంలో ఉండటం హర్షణీయమన్నారు.

వివిధ పట్టాలకు అర్హులైన విద్యార్థిని విద్యార్థులు స్నాతకోత్సవ ప్రతిజ్ఞ చేశారు. అనంతరం ప్రతిభావంతులైన విద్యార్థిని విద్యార్థులు గోల్డ్ మెడల్స్ను, వివిధ అంశాలలో పరిశోధన చేసినవారు డాక్టరల్ డిగ్రీలను అందుకున్నారు.

ముఖ్య అతిథి డా॥ కస్తూరి రంగన్ ఉపన్యసిస్తూ, శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయం 21వ శతాబ్దపు గురుకుల మన్నారు. భారతదేశం సామాజిక, ఆర్థిక రంగాలలో ఎంతో అభివృద్ధి సాధిస్తున్నదని, ఈ విశ్వవిద్యాలయంలో

పట్టభద్రులైనవారికి వృత్తిపరంగా మంచి అవకాశాలు లభిస్తాయన్నారు. తాను పనిచేసిన ఇస్రోలో ఎందరో యువతీ యువకులు విదేశీ పరిజ్ఞానంపై ఆధారపడకుండా వినూత్నమైన ఆలోచనలతో మన దేశంలోనే లభిస్తున్న వనరులను ఉపయోగించుకొని ఎన్నో పథకాలను విజయవంతం చేసి నేడు భారతదేశాన్ని ప్రపంచానికే తలమానికంగా నిలిపారన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం వ్యవస్థాపక దివ్య ఛాన్సలర్ భగవాన్ బాబావారి సందేశాన్ని ప్రసారం చేశారు. యథార్థమైన విద్యాసముపార్జనలో విద్యార్థిని విద్యార్థులు ఆసక్తి చూపించాలన్నారు భగవాన్. శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయంలో పట్టాలందుకున్నవారు భవిష్యత్తులో వారికి, ఈ విశ్వవిద్యాలయానికి మంచి పేరు వచ్చేవిధంగా నడుచుకోవాలన్నారు. జాతీయ గీతాలాపనతో, మంగళ హారతితో స్నాతకోత్సవం ముగిసింది.

స్నాతకోత్సవ నాటిక

నవంబరు 22వ తేదీన సాయంకాలం విద్యార్థులు ‘అంతరంగ సాయి’ నాటికను ప్రదర్శించారు. తాత్కాలికమైన ప్రయోజనాలను ఆశించి మానవతా విలువలను విడనాడకూడదన్నది ఈ నాటిక సందేశం. స్వామి సన్నిధిలో శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థిగా అలవరచుకున్న సత్యసంధత, ధర్మాచరణ జీవన సాఫల్యానికి తోడ్పడుతాయని, జీవితంలో ఒడిదుడుకులు సహజమని, వాటికి వెరచి సత్యధర్మాలను వీడవలసిన అవసరం లేదని, ప్రస్తుత కాలంలో కూడా విలువలను పాటిస్తూనే విజయపథంలో ముందుకు సాగవచ్చని ఈ నాటిక తెలియజేసింది.

అనంతరం పరిశోధనలో, శిక్షణలో ప్రతిభ కనబరచిన అధ్యాపకులు డా॥ టి.ఆర్. రాజేశ్వరి (అనంతపురం క్యాంపస్), శ్రీ రాజ్ కుమార్ జైన్ (బృందావన్), డా॥ శైలేష్ శ్రీవాత్సవ (ప్రశాంతినిలయం), శ్రీభాస్కరన్ (ముద్దేనహళ్ళి) ‘సాయికృష్ణ’ పురస్కారాలను (సర్టిఫికేట్, మెమెంటో, రూ॥ 25,000 నగదు) ఛాన్సలర్ జస్టిస్ (రిటైర్డ్) ఎమ్.ఎన్. వెంకటాచలయ్య నుండి అందుకున్నారు.

నవంబరు 23వ తేదీన భగవాన్ బాబావారి 89వ జన్మదినోత్సవం అత్యంత వైభవంగా జరిగింది (వివరాలు క్రిందటి సంచికలో ఇవ్వబడినాయి)

నవంబరు 24వ తేదీన సాయంకాలం సాయికుల్యంత్ హాలులో జరిగిన సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలతో వారం రోజులుగా ప్రశాంతి నిలయంలో జరుగుతున్న భగవాన్ జయంతి వేడుకలు ముగిశాయి. ముందుగా థాయిలాండ్ శ్రీ సత్యసాయి స్కూలు బాలలు ఛత్రములను ధరించి నర్తించారు. ఈ నృత్యం వైవిధ్యభరితమైన థాయిలాండ్

సంస్కృతికి అద్దం పట్టింది. ఈ కార్యక్రమానంతరం సాయి భక్తులకు సుపరిచితురాలైన పాశ్చాత్య సంగీత విదుషీమణి డానా గిల్లెస్పీ 'విశ్వమానవ ప్రేమ - శాంతి' ఇతివృత్తంగా గానం చేశారు. వీరు పాడిన పాటలలో స్వామివారి దివ్యసందేశాన్ని పొందుపరిచారు. స్వామికి కోటికోటి ప్రణామములు అర్పిస్తూ 'గురునానక్ జీకి జైజైకార్' పాట పాడారు. భజనానంతరం భగవాన్ బాబావారి దివ్యస్వరంలో 'సుబ్రహ్మణ్యం సుబ్రహ్మణ్యం' పాటను భక్తులు విన్నారు.

- దివి చతుర్వేది

SRI SATHYA SAI HIGHER SECONDARY SCHOOL, PRASANTHI NILAYAM - 515134, (A.P.)

ADMISSION NOTICE 2015-2016

Admissions to Class I (Boys & Girls) and Class XI (Boys & Girls) of Sri Sathya Sai Higher Secondary School, Vidya Giri, Prasanthinilayam - 515134, Anantapur Dist., (A.P.), for the academic year 2015-16 will take place in **June 2015**.

The medium of instruction will be English and the school will be wholly residential school.

Admission criteria for Class I **

Age limit: 5 ½ years to 6 ½ years as on 30th Sept. 2015 (Duplicate copy of Date of Birth certificate - "issued by competent authority" shall be produced). The Date of Birth should be between **30.3.2009** and **30.3.2010**. ** Selection through RTE method.

Admission criteria for Class XI

Only English Medium students are eligible to apply.

Prospectus and Application forms can be obtained from **1st January 2015** onwards till **15th February 2015** from the following

The office of Sri Sathya Sai Higher Secondary School, Prasanthi Nilayam, Puttaparthi
(or)

Can be downloaded from our Website: **www.ssshss.edu.in**.

The last date for submission of filled in application form will be **1st March 2015**

The downloaded filled in application should be sent along with a Demand Draft drawn in favour of **Principal, Sri Sathya Sai Higher Secondary School, on State Bank of India, Puttaparthi Branch (code no:2786)** for the value of Rs. 100/- with self addressed envelope (size: 15cm x 24cm).

Phone: 08555-289289

E-mail: ssshss@gmail.com

PRINCIPAL

‘ఏ ఆమ్ రా బావా?’

తెనాలి రామకృష్ణుడు శ్రీకృష్ణ దేవరాయల ఆస్థానములో ప్రసిద్ధి పొందిన కవి, వికటకవి, చమత్కారి. అతని సమయస్ఫూర్తిని నిరూపించే కథలు ఎన్నో బహుళ ప్రచారంలో ఉన్నాయి.

ఒకసారి శ్రీకృష్ణ దేవరాయలు కవులందరికీ పరీక్ష పెట్టాలని నిర్ణయించుకొని ఈవిధంగా ప్రకటన చేశాడు: “పండితులారా! ఈనాటి ప్రశ్నకు ఎవరు సమాధానం చెప్పారో వారిని అష్టదిగ్గజ కవులలో ప్రప్రథమునిగ నిర్ణయిస్తాను”

పండితులందరూ సరేనన్నారు. ఆ పరీక్షకు సంబంధించిన అంశములు వివరించాడు. “మీరు ఐదు అక్షరములు గల ఒక వాక్యమును రూపొందించాలి. అందులో ఒక్కొక్క అక్షరం ఒక్కొక్క భాషలో ఉండాలి. ఒక అక్షరానికి ఒక భాషలో ఏమి అర్థమో, మిగిలిన నాలుగు అక్షరాలకు కూడా ఆయా భాషలలో అదే అర్థం ఉండాలి. ఈవిధంగా అయిదు భాషలలో నుంచి అయిదు అక్షరములతో ఒక వాక్యం రూపొందించండి. ఆ వాక్యం అర్థవంతంగా ఉండాలి. దీనికి సమాధానం రేపు సభాముఖంగా నాకు చెప్పాలి” అని చెప్పాడు కృష్ణ దేవరాయలు.

కవులందరిలో కలవరం బయలుదేరింది. ఇది ఒక విచిత్రమైన సమస్య అనుకున్నారు. రామకృష్ణుడు దానిని గురించి ఆలోచించడం ప్రారంభించాడు. రాత్రి నిద్రపోతే ఆలోచించే అవకాశం ఉండదు. రాత్రి నిద్రపోకుండా ఉండే ఉపాయం ఆలోచించాడు. తన బావమరిది యింటికి వెళ్లి పశువుల పాకలో ఒక మంచం వేసుకొని పడుకున్నాడు. ఎందుకు? పశువుల పాకలో దోమలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. అవి కుడుతూ ఉంటే నిద్రరాదు కదా! రాత్రంతా రాజుగారు యిచ్చిన సమస్యనుగురించి తీవ్రముగా, పట్టుదలతో ఆలోచించసాగాడు.

అర్ధరాత్రి సమయంలో ఆ పశువుల శాలలో ఒక ఆవు ఒక దూడను ప్రసవించింది. అక్కడ ఉన్న రామకృష్ణుడు “బావా! బావా! ఆవు ఈనింది” అని కిటికీలోనుండి తన బావమరిదిని పిలిచాడు. ఆయన ఒక్కొక్క ఆవుకి ఒక్కొక్క

పేరు పెట్టుకున్నాడు, రాధ, లక్ష్మి, పార్వతి... అని. అందువలన అసలే నిద్రమత్తులో ఉన్న భావమరిది లోపలి నుండి “ఏ ఆవ్ రా బావా?” అని అడిగాడు.

రామకృష్ణుడు వెంటనే ఆ వాక్యాన్ని పట్టుకున్నాడు. ఇందులో అయిదు అక్షరాలున్నాయి. “బాగుంది. దీనినే మననం చేస్తాను” అని అనుకున్నాడు రామకృష్ణుడు. తెల్లవారింది. రాయలవారు నిర్ణయించిన సమయానికి రామకృష్ణుడు కొలువు చేరాడు.

శ్రీకృష్ణదేవరాయలు కవులందరితో “అందరూ సిద్ధంగా ఉన్నారా?” అని అడిగాడు. రామకృష్ణుడు తప్పు తక్కిన వారు “లేదు మహారాజా” అన్నారు. రామకృష్ణుడు మాత్రం “నేను సిద్ధమే మహారాజా!” అని అన్నాడు.

“సంతోషం! ఏది? మీరు చెప్పదలుచుకున్న వాక్యం ఏమిటి?” అని కుతూహలంగా ప్రశ్నించాడు రాయలు.

రామకృష్ణుడు “ఏ ఆవ్ రా బా వా” అని అన్నాడు. అందరూ ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. ఎవరికీ అర్థం కాలేదు. అప్పుడు రామకృష్ణుడు ఆ వాక్యముయొక్క అంతరార్థమును వివరించాడు.

- ఏ - మరాఠీ భాషలో ‘రా’ అని అర్థం.
- ఆవ్ - హిందీ భాషలో ‘రా’ అని అర్థం.
- రా - తెలుగు భాషలో ‘రా’ అని అర్థము.
- బా - కన్నడ భాషలో ‘రా’ అని అర్థము.
- వా - తమిళ భాషలో ‘రా’ అని అర్థము.

ఈ అయిదు అక్షరాలూ అయిదు భాషలకు చెందినవి. ఈ అయిదు అక్షరాలు కలిసి ఒక అర్థము ఏర్పడుతున్నది. విడివిడిగా ఒక్కొక్క అక్షరానికి ఒకే అర్థము. మరొకసారి రామకృష్ణుని చాతుర్యము, సమయస్ఫూర్తి అందరికీ అర్థమయినవి.

ఆ సమస్యకు సమాధానం రామకృష్ణునికి ఏవిధంగా స్ఫురించింది? ఆ తెలివితేటలు అతనికి ఏవిధంగా వచ్చాయి? అతడు నిరంతరం దైవచింతనలో తాదాత్మ్య భావనతో ఉండేవాడు. ఆ తాదాత్మ్య భావనవలన చిత్తైకాగ్రత కలుగుతుంది. దీనివలన సర్వము సమకూరుతుంది, సర్వకార్యములు సిద్ధిస్తాయి. దైవత్వమును సాధించాలనుకుంటే తాదాత్మ్య భావన, చిత్తైకాగ్రత అవసరం.

- బాబా

చిత్రరచన: భావరాజు వెంకట సత్యమూర్తి

భగవాన్ 89వ జన్మదినోత్సవ ధ్యేయ మాలిక

వేణుగోపాలస్వామి రథోత్సవం

మహిళా దినోత్సవ కార్యక్రమం

యుగ యుగ అవతార - నృత్య సంగీత రూపకం

ఉప ముఖ్యమంత్రి ప్రసంగం

ఝూలా మహోత్సవం

కర్ణాటక గవర్నర్ ప్రసంగం

స్వాతంత్ర్య రథోత్సవం

శ్రీ సత్యసాయి స్వర్ణ రథోత్సవం

డా॥ ఎమ్. బాలమురళీకృష్ణ గాత్ర కచేరీ

Date of publication 23rd Dec. 2014

థాయిలాండ్ బాలల నృత్యం

డా॥ కస్తూరి రంగన్ ప్రసంగం

సాయి రక్తిత్ వయోలిన్ కచేరీ

కష్టాలూ మన మంచికొరకే!

గంధపు చెక్క అరగదీసినకొలదీ పరిమళం అందిస్తుంది. చెఱకు గడ నమిలినకొలదీ మంచి తియ్యని రసము నందిస్తుంది. బంగారం అగ్నిలో పెట్టి కాల్చినకొలదీ దానిలోని మాలిన్యం తొలగి పరిశుద్ధమైన అపరంజిగా ప్రకాశిస్తుంది. ఈ ప్రకృతిలో విచారములు, కష్టములు, నష్టములు, దుఃఖములు ఎన్ని సంభవించినప్పటికీ భగవంతునియెడల దృఢ విశ్వాసము కలిగి స్థిర చిత్తుడైనవాడు ఉత్తమమైన మానవుడుగా వర్ధిల్లుతాడు. మీరు కష్ట నష్టములు కలిగినప్పుడు అవి ఒక నిర్దుష్టమైన, నిష్పక్షపాతమైన దైవశాసనము అనుసరించి వచ్చేయన్న సత్యాన్ని మరచి సహనం, ధైర్యం కోల్పోయి దైవం మీపై కరుణ చూపడంలేదని దైవంలో విశ్వాసం కోల్పోతారు. ఎందరెందరు దైవ భక్తుల చరిత్రలో చదవండి, వినండి. వాళ్లు ఎన్నో కష్ట నష్టాలు, దుఃఖములు అనుభవించి చలించక దృఢ విశ్వాసముతో దైవాన్ని విడనాడకుండా ఉండటంవల్లనే దైవానుగ్రహానికి పాత్రులై ముక్తి పొందేరు. వాళ్ళ కీర్తి ప్రతిష్ఠలు ఆచంద్రతారార్కం నిలిచేయి.

- డా॥

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.